

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
รายปี พ.ศ. 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรีและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งนโยบายของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการขับเคลื่อนนโยบาย Thailand ๔.๐ และ Industry ๔.๐ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รวมถึงข้อมูลจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

แผนปฏิบัติการฉบับนี้ได้กำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ และกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง การยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การเพิ่มผลิตภาพการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการบูรณาการการดำเนินงานของทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดให้เติบโตอย่างมีศักยภาพ มีความสมดุล เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดปราจีนบุรีอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๒
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๒
๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๔
๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล	๕
๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม	๘
๒.๒.๖ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๙
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๒
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๓
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๓
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๓
๓.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพ	๒๑
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๒๑
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๓๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๓๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๓๓
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๔๕
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๓๗
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๓๙
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี	๔๐
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี	๔๓

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนการปฏิรูปประเทศ นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร โดยใช้หลักการ The McKinsey ๗S Framework การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยใช้หลักการ PEST Analysis ร่วมกับการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี ๒๕๗๐ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบายการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับ ดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี อย่างไรก็ตามสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศคู่ชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. นำนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทางอุตสาหกรรม ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
๓. ส่งเสริมสถานประกอบการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ : โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น : อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขา อุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” การสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” เป็นการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทาง การพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนา ที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมาย

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร
๓. เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

องค์ประกอบที่ ๒ โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพ สูงและสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน เป้าหมาย

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

องค์ประกอบที่ ๓ ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

องค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมาย

๑. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้
๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่ การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๑.๓) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product: GRP) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๒ การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมายกระดับสินค้าและวัตถุดิบในพื้นที่ การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดนและการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาล การประมง และปศุสัตว์

๒) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๒.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คนลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม สึนามิ และอัคคีภัยหรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วทั่วถึง และเป็นธรรม

๓) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ ระดับชาติ

๓.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมมาสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในการกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และ วิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามหรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๙ ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

๑. สร้างโอกาสการเริ่มต้นและเติบโตอย่างทั่วถึงให้กับทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับคนไทย โดยเฉพาะกลุ่มคนตัวเล็กในระบบเศรษฐกิจ อาทิ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ผู้สูงวัย วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเร่งจัดการภาระที่บั่นทอน ศักยภาพการเติบโตของคนไทย เพื่อให้ทุกคนสามารถตั้งต้นและไปต่อได้ สนับสนุนการเข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และเทคโนโลยีตามความต้องการของแต่ละกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs เข้าสู่ธุรกิจและแหล่งเงินทุนในระบบ และส่งเสริมบทบาทท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่

๒. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้เติบโต แข่งขันได้อย่างยั่งยืน เสริมศักยภาพ การเติบโตของประเทศให้พ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมเดิมควบคู่กับการสร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ อาทิ ดิจิทัล AI หุ่นยนต์ (Robotic) เหมือง คอนดักเตอร์ อาหารแปรรูปมูลค่าสูง พลังงานสะอาด เทคโนโลยีชีวภาพยานยนต์สมัยใหม่ การแพทย์และ สุขภาพ โดยยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมถึงคนไทยให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากเศรษฐกิจดิจิทัล ปรับระบบส่งเสริมการลงทุนให้เอื้อต่อการพัฒนาและการปรับโครงสร้างไปสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ยุกระดับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การวางรากฐานเศรษฐกิจใหม่อย่างยั่งยืน เพิ่มบทบาท ภาคเอกชนและเพิ่มทางเลือกในการระดมทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับตลาดเงินตลาดทุนให้ ทันสมัย โปร่งใส และแข่งขันได้ในระดับสากล

๓. ด้านการค้า “เชื่อมไทยสู่เศรษฐกิจโลก สร้างพันธมิตรการค้า” โดยสร้าง ความสามารถในการแข่งขันและโอกาสให้กับผู้ประกอบการไทย ผลักดันสินค้าและบริการไทยสู่สากลโดยทีม ประเทศไทย บริหารจัดการความเสี่ยงและเพิ่มสมดุลเชิงโครงสร้างการค้า และส่งเสริมการค้าภาคบริการ

๔. ด้านการเกษตร “เปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม” ไปสู่“เกษตรแม่นยำ เกษตรมั่นคง เกษตรยั่งยืน” ควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืน โดยสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกร พัฒนาข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และ AI ในการวางแผนการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ สร้างเสถียรภาพและยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารไทยให้เป็นศูนย์กลางความมั่นคงทางอาหารของโลกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอย่างยั่งยืน

๕. ด้านการท่องเที่ยว “สร้างไทยเป็นจุดหมายการเดินทางสำคัญในภูมิภาคยกระดับภาคการท่องเที่ยวจากการเน้นปริมาณไปสู่การสร้างมูลค่าสูง” โดยปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของประเทศ พัฒนาให้ไทยเป็นจุดหมายในการเดินทาง ๓๖๕ วัน (Destination Thailand) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยคนในชุมชนได้รับประโยชน์และมีความพร้อมในการร่วมกันดูแลและรักษาอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้นโดยสนับสนุนการยกระดับเมืองน่าเที่ยว และยกระดับความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว

ด้านการต่างประเทศและความมั่นคง

๖. เร่งเสริมสร้างสถานะและความเชื่อมั่นต่อไทยในเวทีโลก

๗. เสริมสร้างเสถียรภาพ โดยยึดผลประโยชน์ของไทยเป็นที่ตั้งและรักษาปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับทุกซ์อำนาจในบริบทโลกหลายขั้ว

๘. ขับเคลื่อนการทูตเศรษฐกิจที่ขยายโอกาสให้ประชาชนและธุรกิจไทยผ่านการบูรณาการการทำงานในลักษณะ “ทีมประเทศไทย”

๙. ส่งเสริมความมั่นคงชายแดนให้ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหามข้ามพรมแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค เพื่อสร้างความสงบสุขให้กับสังคมไทย โดยป้องกัน ฝ่าละออง และจัดเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกราชอาณาจักร มุ่งสานต่อความพยายามในการแก้ไขสถานการณ์ไทย-กัมพูชา ด้วยสันติวิธีและกลไกทวิภาคีที่มีอยู่ และแก้ไขปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๐. สร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพื่อให้ประชาชนปลอดภัยจากอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ยาเสพติด การฉ้อโกง การก่อการร้าย การหลอกลวงทางไซเบอร์ การฟอกเงิน โดยบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดและผู้มีอิทธิพลอย่างจริงจัง และปราบปรามการพนันผิดกฎหมายทุกรูปแบบอย่างเข้มข้น ปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายเพื่อขจัดยาเสพติดอย่างจริงจัง และทบทวนนโยบายการตรวจลงตรา (Free Visa) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๑. พัฒนาระบบการป้องกันประเทศและพัฒนาศักยภาพของกองทัพให้มีความพร้อมเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทความมั่นคงทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๒. พัฒนาระบบทหารอาสาและการปฏิรูประบบเกณฑ์ทหาร

ด้านสังคม

๑๓. เรียนฟรีมีจริง เรียนฟรีมีงานทำ และเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ให้ความสำคัญกับการลงทุนในทุนมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ฟรีที่ประชาชนสามารถเข้าถึงเพื่อเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ในแพลตฟอร์มได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ปรับหลักสูตรการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ และการจ้างงานให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและตลาดแรงงานในอนาคตเพื่อให้คนไทยสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานทันที (Skill Bridge) เมื่อสำเร็จการศึกษาและการฝึกอบรม และพัฒนาทักษะและความสามารถด้านกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้คนไทย

๑๔. พัฒนาระบบประกันสุขภาพของคนไทยให้สามารถรักษาทุกที่ได้ทันที โดยปรับปรุงการบริหารจัดการระบบประกันสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงกฎหมายประกันสังคม และยกระดับบริการสุขภาพของคนไทย

๑๕. สร้างเสริมสถาบันครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม และสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทย โดยพัฒนาคนในชาติให้มีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น สร้างสภาพสังคมและชุมชนให้รองรับสังคมสูงวัย และจัดสถานที่พักพิงสำหรับผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางที่ได้มาตรฐานในพื้นที่

ด้านภัยพิบัติและสิ่งแวดล้อม

๑๖. บริหารจัดการน้ำและป้องกันภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ

๑๗. พัฒนาระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติที่ครอบคลุมประชาชนทุกคนทั่วเรือนเพื่อสร้างหลักประกันและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

๑๘. ผลักดันให้ประเทศบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) เพื่อรับมือกับการค้าระหว่างประเทศและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนาระดับวิถีเกษตรกรรมสู่เกษตรกรรมใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดควบคู่กับการวางรากฐานการปรับโครงสร้างตลาดพลังงานไปสู่การเปิดตลาดไฟฟ้าเสรี ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากลและผลักดันกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว และเพิ่มพื้นที่ดูดซับก๊าซเรือนกระจก

๑๙. การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่าและสมดุล เร่งจัดสรรที่ดินทำกินควบคู่กับการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน

ด้านการบริหารภาครัฐ การปฏิรูปกฎหมาย

๒๐. ราชการทันใจ มุ่งเปลี่ยนผ่านสู่ “ระบบดิจิทัลอัจฉริยะ” อย่างเป็นรูปธรรมผ่านการเร่งพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบ

๒๑. การปฏิรูประบบราชการ เสริมสร้างวินัยทางการเงินและการคลังของรัฐอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการปรับบทบาท ภารกิจ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานให้ชัดเจนลดภารกิจที่ซ้ำซ้อน

๒๒. การพัฒนากฎหมายเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยทบทวนกฎหมายที่ใช้บังคับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เร่งยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น ปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนสมัยใหม่ แก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ การเสนอกฎหมายใหม่ที่จะจัดทำขึ้น และกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาทบทวน ปรับปรุง และเสนอร่างกฎหมาย

๒๓. แก้ปัญหาคอร์รัปชันเชิงโครงสร้างอย่างจริงจัง โดยกำหนดมาตรการทางจริยธรรมและประพฤติมิชอบเพื่อให้ปลอดจากการทุจริต ปฏิรูปกระบวนการบนการอนุมัติ อนุญาตให้มีความรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ลดขั้นตอนและดุลพินิจที่ไม่จำเป็น รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลสาธารณะให้สอดคล้องกับหลักปฏิบัติของ OECD

๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุน ทางพลังงาน และความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการ ที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือน และภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้หลักการ “ONE MIND” การรวมพลังทุกหน่วยงานในกระทรวงให้สื่อสารและทำงานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาของประชาชนอย่างบูรณาการผ่าน ๔ เสาหลัก (4 Pillars) ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายวรวัฏ ศิลปอวชา) กล่าวคือ

เสาที่ ๑ People Engagement การฟังเสียงประชาชน ยุติความเดือดร้อนด้วยระบบช่องทางรวมทุกปัญหาอุตสาหกรรมไว้ที่เดียว พร้อมระบบติดตามสถานการณ์แก้ไขปัญหาแบบรายเดือน

เสาที่ ๒ Policy Execution วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล ตั้งเป้าหมายเดินหน้าอุตสาหกรรมแห่งอนาคตทั้งดิจิทัล AI เชมิคอนดักเตอร์ ยานยนต์ EV การแพทย์และสุขภาพ ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานสำคัญของโลก รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป ผลผลิตเกษตรในพื้นที่ชุมชน พร้อมสร้างอาชีพ และสร้างสะพานเชื่อมทักษะให้กับคนไทย โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้สูงอายุ คนพิการ วิสาหกิจชุมชน SME พร้อมผลักดัน ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมอัจฉริยะ “New Engine” ให้เป็นพรีเมียม สร้างรายได้ใหม่ให้ประเทศ ดันไทยเป็น Medical Food Hub ของเอเชีย และผลักดันผ้าไทยและงานคราฟต์สู่แบรนด์สากล รวมถึงดิจิทัลเทคโนโลยีจะดึงดูดเงินลงทุน Data Center & Cloud Services ระดับโลก โดยเร่งสร้างระบบนิเวศของ EV และระบบซื้อขายคาร์บอน

เสาที่ ๓ Legal Reform ระบบราชการทันใจ เป้าหมาย คือ จะต้องพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน มุ่งเป้าหมายมาตรฐาน OECD ผ่านการจัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวง มีการประชุมร่วมกันทุกสัปดาห์ และรายงานความก้าวหน้าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

เสาที่ ๔ Minister's Passion ด้านสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ นโยบายผู้สูงอายุ และคนพิการ รวมถึงการเชื่อมโยงกับโลก และสืบสานต่อยอดจากฐานเดิมที่นายบรรหาร ศิลปอาชา เคยวาง ฐานรากไว้ เช่น จากอีสเทิร์นซีบอร์ดสู่โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ขณะเดียวกัน ยังมีกลไกใหม่สำคัญที่จะผลักดัน คือ การตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย ร่วมกับสำนักงาน สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) พร้อมผลักดัน กองทุนจัดตั้งกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนทุนอุดหนุนการสร้างนวัตกรรมให้ SME รวมทั้ง การ Reskill และ Upskill แรงงานให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ และตลาดคาร์บอนเครดิตรองรับมาตรการกำแพงภาษี คาร์บอน (CBAM) จากต่างประเทศ

๒.๒.๖ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๖ ของ ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถือได้ว่าเป็นอีกปีหนึ่งที่มีความท้าทายต่อภาคธุรกิจและการบริหาร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากห้วง ๓ ปีที่ผ่านมาจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด -๑๙ ซึ่งปีหน้านี้มีการคาดการณ์ว่าสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจจะเริ่มฟื้นตัวดีขึ้นจากการเปิดประเทศของทั่วโลก โดยจะส่งผลต่อการกลับมาของภาคการท่องเที่ยว การจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศ และคำสั่งซื้อที่เริ่มเข้ามา จากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มปัญหาเศรษฐกิจทั่วโลกในจังหวะนี้มีความเปราะบางเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกับหลายปีที่ผ่านมาจากภาระหนี้สาธารณะของทั่วโลกที่สูงขึ้นโดยเฉลี่ยเกือบร้อยละ ๑๐๐ และผลกระทบซ้ำเติมจากสถานการณ์ด้านต้นทุนที่สูงขึ้นเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อระดับโลก เช่น น้ำมัน ปุ๋ย และ อาหารสัตว์ ที่มีราคาแพง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวต่างกดดันต่อสถานการณ์เศรษฐกิจของไทยและการบริหาร อุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม ในระยะต่อจากนี้ ในขณะที่ยังคงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไข ปัญหาเดิมที่แฝงอยู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย ทั้งปัญหาด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมของประเทศที่ เริ่มแข่งขันได้ยากและไม่ดึงดูดการลงทุนใหม่ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อร้องเรียน ไปจนถึงปัญหาด้าน ภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของภาคอุตสาหกรรมต่อประชาชน ซึ่งเป็นประเด็นที่จำเป็นต้องขับเคลื่อนให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” ตัดปีกภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการ แข่งขันที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการ กระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กระทรวงอุตสาหกรรมจะเร่งเดินหน้าปรับแนวคิด และการทำงานให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับ ภาคอุตสาหกรรมไทย ภายใต้การกำหนดนโยบาย การปฏิบัติงาน และการจัดทำคำของบประมาณที่สอดคล้องกับ เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG (BCG Economy) แผนแม่บทเฉพาะกิจ นโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่กำหนดไว้ ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน “MIND กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็ง และกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม” โดยกำหนดภารกิจหลักทั้ง กระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็งไปพร้อมกันทั้ง กระทรวงฯ ดังนี้

การสร้างภาพลักษณ์และคุณค่าใหม่: “อุตสาหกรรม” ต้องมีภาพที่ดี

สร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีของกระทรวงอุตสาหกรรม ด้วยการผลักดันคุณค่าใหม่จากภายในสู่การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่ภายนอก โดยสร้างคุณค่าใหม่ ปรับความเชื่อ วิถีคิด และวิถีการทำงาน ด้วยพลังของคนอุตสาหกรรมสู่การตั้งมั่น (Commitment) ในหลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี” ซึ่งเป็นความมุ่งมั่นในการสร้างวิถียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมที่อยู่เคียงข้างชุมชนอย่างยั่งยืน ด้วยการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ รวมทั้งเสริมสร้างและสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีของกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้ร่มของ “อุตสาหกรรมรวมใจ” และร่วมด้วยช่วยกันสร้างทัศนคติและประสบการณ์ที่ดีของประชาชนและสถานประกอบการที่มีต่ออุตสาหกรรมและกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีความน่าเชื่อถือ น่าไว้วางใจ และนั่งเข้าไปอยู่ในหัวใจมากยิ่งขึ้น ด้วยความตั้งใจดี การทำงานดี กำลังคนดี และนวัตกรรมที่ดี ของเหล่าคนกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนผลักดันการปรับปรุงระบบและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการทำงานภายใต้คุณค่าใหม่ โดยเฉพาะการปรับปรุงการบริหารและการให้บริการอุตสาหกรรมสู่ดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ด้วยการบริหารราชการอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่สนับสนุนให้เกิดการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างก้าวหน้า

การปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมวิถียุทธศาสตร์ใหม่: มุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี

ออกแบบและขับเคลื่อนนโยบาย มาตรการ กลไก และการปฏิบัติการให้มุ่งสู่การพัฒนาและปรับเปลี่ยนการประกอบการอุตสาหกรรมวิถียุทธศาสตร์ใหม่ ๔ มิติ ประกอบด้วย ความสำเร็จทางธุรกิจ ชุมชน/สังคม สิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้ เพื่อการสร้างการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรอบด้านที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมสู่ S-curve การผลิตสมัยใหม่ และโมเดลธุรกิจรูปแบบใหม่ การเสริมสร้างอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิด BCG ตลอดจนการส่งเสริมให้ชุมชน/สังคมมีวิถีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากอยู่ร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ดังนี้

มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-curve รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่ โดยให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐานความแข็งแกร่งของประเทศและมีศักยภาพที่จะไปต่อได้ในอนาคต เช่น เกษตรอุตสาหกรรม เทคโนโลยีชีวภาพ ยานยนต์แห่งอนาคต และ Soft-power ให้เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของภาคอุตสาหกรรมไทย พร้อมมุ่งเน้นกระบวนการเปลี่ยนผ่านกลุ่มอุตสาหกรรมเดิมสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ ร่วมกับการส่งเสริมการยกระดับอุตสาหกรรมสู่เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่และการปรับเปลี่ยนโมเดลธุรกิจที่เหมาะสมกับรูปแบบธุรกิจในอนาคต เพื่อให้อุตสาหกรรมของไทยก้าวทันกับการเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมใหม่ และ Industry ๔.๐ การพลิกโฉมอุตสาหกรรมสู่บริการวิวัฒน์ (Servitization) การแข่งขันด้านประสิทธิภาพ และต้นทุน รวมถึงการลดผลกระทบจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของไทย

มิติที่ ๒ การดูแลสังคม โดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการ/โรงงานในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมกันอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร โดยผลักดันความร่วมมือในการเฝ้าระวังการประกอบกิจการของโรงงานร่วมกันป้องกันความเสี่ยงจากการประกอบการ สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในยามปกติและยามวิกฤต จัดการความเสี่ยงและบริหารความขัดแย้ง รวมถึงแจ้งเหตุและร่วมกันจัดการสถานการณ์ในชุมชนเมื่อเกิดเหตุที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการประกอบกิจการที่ดี มีความรับผิดชอบต่อพลัดภัย และเป็นไปตามกฎหมาย ร่วมกับการสร้างความมั่นใจแก่ประชาชน/ชุมชนโดยรอบโรงงาน เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคมอย่างยั่งยืนและเป็นมิตร

มติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก ผลักดันปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมระดับสถานประกอบการหรือโรงงานด้วยแนวคิด BCG ที่สัมผัสได้ ดำเนินการการกำกับ ควบคุม และดูแลด้านสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายอย่างเข้มงวด สร้างกลไกและวิธีการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์วิกฤตที่เกิดจากการประกอบการอุตสาหกรรมได้อย่างรวดเร็วและทันทั่วถึง ลดข้อร้องเรียนให้น้อยลง ร่วมกับการดำเนินการส่งเสริมเพื่อระดับสถานประกอบการสู่วิถีใหม่ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง BCG ที่สัมผัสได้ โดยสะท้อนถึงการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคมและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (CO₂ Emission) หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ที่ควบคู่กับคุณค่าทางธุรกิจและผลิตภาพการผลิต การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมสีเขียว/เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวที่เทียบเคียงได้กับระดับสากล เปลี่ยนต้นทุนของสถานประกอบการให้กลับมาเป็นรายได้ เปลี่ยนคุณค่าของการประกอบการเพื่อสิ่งแวดล้อมให้เป็นมูลค่าเพิ่ม รวมถึงตอบสนองต่อความมุ่งมั่นในของโลกและของไทยในการก้าวไปสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๖๕ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้สถานประกอบการและโรงงานมีการประกอบกิจการที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมาย เพิ่มโอกาสทางธุรกิจจากการปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนโดยรอบได้อย่างยั่งยืน ไปจนถึงเป็นส่วนสำคัญในการลดหรือจัดการปัญหามลพิษ อาทิ PM ๒.๕ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย และขยะ/กากอุตสาหกรรม ที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคมโดยรวม

มติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มุ่งเน้นการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นระบบ เพื่อรักษาวิถีชีวิต สร้างประโยชน์พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม และต่อยอดอาชีพดีพร้อม ด้วยการดำเนินการ “การสร้างงาน สร้างอาชีพ” ต่อยอดการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการอาชีพดีพร้อม หรือโครงการ/กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งต่อผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพสู่การพัฒนาธุรกิจและวิสาหกิจอย่างเป็นระบบ พร้อมสนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ต่อยอดอาชีพดั้งเดิมของครอบครัวหรืออัตลักษณ์ของชุมชนสู่ความยั่งยืนทางธุรกิจ และการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล (Financial Literacy) “การริเริ่มกิจกรรมเชิงรุกเพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการ โรงงาน หรือธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) เข้าไปทำงานร่วมกับชุมชนและเครือข่าย” เพื่อดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนและชุมชนในพื้นที่อย่างจริงจัง หรือส่งเสริม/พัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนให้เป็นเครือข่ายการผลิตในห่วงโซ่อุปทานของกิจการที่มีศักยภาพ พร้อมกับ “การผสานพลังความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจที่มีศักยภาพ” จับคู่องค์กรธุรกิจที่มีศักยภาพกับผู้ประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชนที่มีเจตนารมณ์เดียวกันในการช่วยเหลือชุมชนและสังคมควบคู่กับการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ในการร่วมกันสนับสนุนเงินทุนและการดำเนินกิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ให้ประสบผลสำเร็จ

ด้วยการทำงานดีด้วย ‘หัวใจ’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจะผลักดันนโยบายและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องด้วยมาตรการ กลไก กฎหมาย/กฎระเบียบ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ภายใต้การบริหารของกระทรวงอุตสาหกรรมอย่างรอบด้านและบูรณาการ ตั้งแต่การส่งเสริมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมาย กลไกของมาตรฐานและรางวัลที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาต่อยอด กองทุนและเงินทุน สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างรับผิดชอบ รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายสถานประกอบการและการบูรณาการการทำงานของกระทรวงอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันการขับเคลื่อน กำกับดูแล และส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัวเข้าสู่วิถีใหม่อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือร่างแผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติโดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี นั้น ช่วยให้แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมในการร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้มีความศักยภาพ สามารถแข่งขันในตลาดได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จะเติบโตมาเป็น SMEs ภายในจังหวัด ทั้งนี้การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมต้องควบคู่กับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงชุมชนโดยรอบโรงงาน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดปราจีนบุรี

จังหวัดปราจีนบุรี เคยเป็นดินแดนที่มีความเจริญรุ่งเรืองมายาวนาน ดังปรากฏการตั้งถิ่นฐานของชุมชนสมัยโบราณเมื่อประมาณ ๒,๐๐๐ - ๒,๕๐๐ ปีที่แหล่งโบราณคดีบ้านกระทุ่มแพ้ว ตำบลกระทุ่มแพ้ว อำเภอบ้านสร้าง บ้านหนองอ้อตำบลดงพระราม อำเภอเมืองปราจีนบุรี และบ้านดงชัยมัน ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม โบราณวัตถุที่พบ ได้แก่ ลูกปัดแก้วแบบอินโด - แปซิฟิก สีต่าง ๆ ลูกปัดหินคาร์เนเลียน หินอะเกตและหินควอตซ์ เครื่องมือเหล็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนโบราณใกล้เคียงและอินเดียโดยเฉพาะที่บ้านดงชัยมันได้พบชิ้นส่วนกลองมโหระทึก ซึ่งเป็นโบราณวัตถุในวัฒนธรรม ดงซอนเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมซึ่งพบทางตอนใต้ของจีนและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งประเทศไทย และยังพบหลักฐานเป็นซากเมืองโบราณที่เรียกว่า “เมืองศรีมโหสถ” ที่ตำบลโคกปึก อำเภอศรีมโหสถและบริเวณบ้านโคกขวาง อำเภอศรีมโหสถ บริเวณซากเมืองโบราณเหล่านี้มีซากโบราณสถานที่ใช้ประกอบพิธีกรรมศาสนกิจและโบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป เทวรูป เครื่องปั้นดินเผา เครื่องสำริดซึ่งเป็นเครื่องมือและเครื่องใช้กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปต่อมาศูนย์กลางความเจริญได้ย้ายมาตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ดังเช่นปัจจุบัน

“เมืองปราจีน” เป็นชื่อที่เรียกกันมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และยังคงมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น เรียกว่า “เมืองปราจีน” หรือ “มณฑลปราจีน” จวบจนสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จัดระเบียบการปกครองแผ่นดินตามแบบต่างประเทศมณฑล ปราจีนได้ถูกยุบเลิกและมีฐานะเป็นเพียงหัวเมืองเมืองหนึ่งต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนคำว่า “เมือง” เป็น “จังหวัด” จึงมีชื่อเรียกใหม่ว่า “จังหวัดปราจีนบุรี”

ภาพตราประจำจังหวัดปราจีนบุรี

ตราประจำจังหวัดเป็นรูปต้นโพธิ์ศรีมโหสถ ปลูกไว้ที่ตำบลโคกปึก อำเภอศรีมโหสถ เป็นสัญลักษณ์ทางด้านพุทธศาสนาที่เชิดหน้าชูตาของจังหวัดปราจีนบุรี เพราะเชื่อกันว่าเป็นต้นโพธิ์ที่สมณทูตจากอินเดีย ซึ่งมาเผยแพร่พระศาสนาเมื่อราว พ.ศ. ๕๐๐ ได้นำพันธุ์มาจากพระศรีมหาโพธิ์พุทธคยา ประเทศอินเดีย เป็นต้นโพธิ์ที่พระพุทธเจ้าประทับบำเพ็ญธรรมจนสำเร็จ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้นโพธิ์ศรีมโหสถนี้เป็นที่นับถือบูชา กราบ ไหว้ ของราษฎรในท้องถิ่นและต่างท้องถิ่น และมีการจัดงานนมัสการเป็นประจำทุกปี

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศ อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๑๓ องศา ๓๙ ลิปดาถึง ๑๔ องศา ๒๗ ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ ๑๐๒ องศา ๐๗ ลิปดาตะวันออก ห่างจาก กรุงเทพมหานคร ๑๓๖ กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข ๓๓ และ ๓๐๕ ใช้เวลาเดินทางเพียง ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที เป็นจุดเชื่อมโยง การคมนาคมจากกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศกัมพูชา ในรัศมี ๑๐๐กว่ากิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

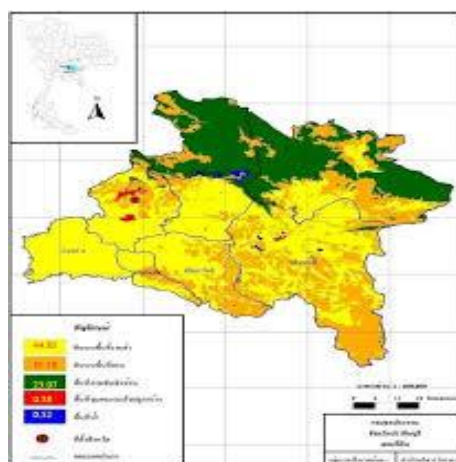
ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดนครนายก
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดปราจีนบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะภูมิประเทศ ตอนบนเป็นที่ราบสูง และป่าทึบสลับซับซ้อนมียอดเขาสูง ๑,๓๒๖ เมตร และเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำหลายสาย มีธรรมชาติที่สวยงาม ทิศเหนือเต็มไปด้วยเทือกเขา และตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเหมาะแก่การเพาะปลูก ได้แก่ ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง สูงกว่าระดับน้ำทะเล ๕ เมตร แม่น้ำปราจีนบุรีเกิดจากแควหนุมาน และแควพระปรังไหลมาบรรจบกันที่อำเภอกบินทร์บุรี และไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ภาพภูมิประเทศจังหวัดปราจีนบุรี

สภาพภูมิอากาศและปริมาณน้ำฝน

๑) สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดปราจีนบุรี ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ประกอบกับลมฝ่ายใต้ที่พัดปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ปกคลุมลักษณะดังกล่าวทำให้บริเวณจังหวัดปราจีนบุรีในฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูงประมาณ ๓๗ - ๔๐ องศาเซลเซียส โดยฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๑ - ๒๕ องศาเซลเซียส

๒) ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ จังหวัดปราจีนบุรีมีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง ๑๖๒๐.๓ มิลลิเมตร ถึง ๒๐๑๗.๖ มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี ๑๘๑๘.๙๕ มิลลิเมตร ๑,๗๓๑.๙๗ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อเดือน ๑๕๑.๕๘ มิลลิเมตร

ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดปราจีนบุรี มีปริมาณน้ำฝน ๑,๖๑๙.๐ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๒๘ วัน ฝนตกมากที่สุดเดือนกรกฎาคม ๓๓๓.๙ มิลลิเมตร

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดปราจีนบุรี มีปริมาณน้ำฝน ๒๐๑๗.๖ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๓๘ วัน ฝนตกมากที่สุดเดือนสิงหาคม ๖๐๐.๖ มิลลิเมตร

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดปราจีนบุรี มีปริมาณน้ำฝน ๑๖๒๐.๓ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๓๖ วัน ฝนตกมากที่สุดเดือนกันยายน ๕๔๒.๑ มิลลิเมตร

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตกในจังหวัดปราจีนบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ปี	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)	๑,๖๑๙	๑,๙๗๙.๙๐	๑๖๒๐.๓
จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	๑๒๘	๑๔๓	๑๓๖

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาปราจีนบุรี, รายงานสถิติจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดปราจีนบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ์ อำเภอประจันตคาม อำเภอนาดี อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอบ้านสร้าง โดยแบ่งเป็นการปกครองท้องที่ ๖๕ ตำบล ๗๐๘ หมู่บ้าน และการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒ เทศบาลเมือง ๑๒ เทศบาลตำบล และ ๕๕ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และมีครัวเรือน ณ มิถุนายน ๒๕๖๘ จำนวน ๒๔๔,๕๘๙ ครัวเรือน โดยมีรายละเอียดการแบ่งเขตการปกครองแต่ละอำเภอดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๒ จำนวนเขตการปกครอง จำแนกเป็นรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	อบจ.	เทศบาล	อบต.	ตำบล	หมู่บ้าน	ครัวเรือน
๑	เมืองปราจีนบุรี	๑	๓	๑๑	๑๒	๑๔๔	๔๙,๑๔๔
๒	กบินทร์บุรี		๓	๑๓	๑๔	๑๙๓	๖๕,๑๙๘
๓	ศรีมหาโพธิ		๒	๗	๑๐	๙๐	๖๕,๑๒๑
๔	ประจันตคาม		๒	๘	๙	๑๐๖	๒๑,๑๓๒
๕	นาดี		๑	๖	๖	๖๓	๒๒,๘๓๖
๖	บ้านสร้าง		๑	๗	๘	๘๘	๑๑,๖๗๕
๗	ศรีมโหสถ		๑	๓	๔	๒๔	๙,๔๘๓
รวม		๑	๑๔	๕๖	๖๓	๗๐๘	๒๔๔,๕๘๙

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปราจีนบุรี (ณ วันที่ ๑ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘)

ข้อมูลประชากรและแรงงาน ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือนกันยายน ๒๕๖๗)

จังหวัดปราจีนบุรี มีประชากรทั้งหมด ๕๐๐,๔๐๙ คนโดยสัดส่วนประชากรเพศชายมีน้อยกว่าเพศหญิงเล็กน้อย กล่าวคือ เพศชายมีจำนวน ๒๔๖,๙๓๕ คน (ร้อยละ ๔๙.๓๕) ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวน ๒๕๓,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๕๐.๖๕) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๓ ข้อมูลประชากรโดยแบ่งเพศในแต่ละพื้นที่

พื้นที่	ชาย	หญิง	รวม
อำเภอเมืองปราจีนบุรี	๔๕,๕๒๘	๔๒,๗๐๖	๘๘,๒๓๔
อำเภอกบินทร์บุรี	๖๗,๓๑๙	๖๙,๖๖๓	๑๓๖,๙๘๒
อำเภอนาดี	๒๒,๙๘๕	๒๒,๒๙๙	๔๕,๒๘๔
อำเภอบ้านสร้าง	๑๓,๓๐๘	๑๓,๘๖๗	๒๗,๑๗๕
อำเภอประจันตคาม	๒๔,๒๑๐	๒๕,๔๔๘	๔๙,๖๕๘
อำเภอศรีมหาโพธิ	๓๙,๐๑๗	๔๑,๑๓๙	๘๐,๑๕๖
อำเภอศรีมโหสถ	๖,๖๔๑	๖,๘๕๘	๑๓,๔๙๙
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโคกมะกอก	๑,๐๖๓	๑,๑๗๐	๒,๒๓๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโคกปีบ	๒,๖๙๑	๒,๙๔๖	๕,๖๓๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลศรีมหาโพธิ	๑,๗๓๔	๑,๘๕๓	๓,๕๘๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกรอกสมบูรณ์	๑,๗๖๓	๑,๘๓๒	๓,๕๙๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลประจันตคาม	๒,๐๓๖	๒,๒๔๗	๔,๒๘๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านสร้าง	๑,๕๘๘	๑,๖๕๐	๓,๒๓๘
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาดี	๓,๘๙๕	๔,๐๒๓	๗,๙๑๘
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสระบัว	๘๖๐	๙๐๕	๑,๗๖๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเมืองเก่า	๓,๒๓๑	๓,๓๕๘	๖,๕๘๙
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านนาปรือ	๑,๑๐๔	๑,๑๓๒	๒,๒๓๖
พื้นที่	ชาย	หญิง	รวม
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกบินทร์	๑,๖๔๔	๑,๘๗๕	๓,๕๑๙
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองปราจีนบุรี	๗,๓๑๘	๘,๕๐๓	๑๕,๘๒๑
ยอดรวมทั้งหมด	๒๔๖,๙๓๕	๒๕๓,๔๗๔	๕๐๐,๔๐๙

ข้อมูลประชากรและแรงงาน ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานเป็นรายไตรมาส พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘

ปี	ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป								
	กำลังแรงงานรวม					ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			
	รวม	กำลังแรงงานปัจจุบัน			กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่นๆ
		รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน					
2565	397,995	397,971	392,238	5,773	24	144,140	52,384	33,218	58,538
ไตรมาสที่ 1	392,549	392,453	385,083	7,370	96	146,652	52,805	36,721	57,126
ไตรมาสที่ 2	399,517	399,517	395,674	3,843	-	141,596	48,800	33,791	59,005
ไตรมาสที่ 3	397,371	397,371	389,049	8,322	-	145,715	59,115	30,176	56,424
ไตรมาสที่ 4	402,543	402,543	399,146	3,397	-	142,598	48,816	32,184	61,598
2566	395,006	394,326	390,547	3,779	680	155,344	58,416	29,717	67,211
ไตรมาสที่ 1	390,030	388,126	385,567	2,559	1,904	157,194	53,626	27,966	75,601
ไตรมาสที่ 2	396,966	396,524	392,845	3,679	442	152,356	57,839	27,884	66,633
ไตรมาสที่ 3	395,764	395,764	391,886	3,878	-	155,647	60,376	34,281	60,990
ไตรมาสที่ 4	397,264	396,890	391,890	5,000	374	156,179	61,821	28,738	65,620
2567	397,425	396,906	392,592	4,315	691	161,160	59,856	45,359	55,945
ไตรมาสที่ 1	392,051	392,051	387,920	4,131	-	163,449	62,236	44,116	57,097
ไตรมาสที่ 2	401,406	399,470	395,287	4,183	1,936	156,171	60,953	43,639	51,579
ไตรมาสที่ 3	400,720	400,582	394,160	6,422	138	158,909	59,315	44,171	55,423
ไตรมาสที่ 4	395,521	395,521	392,999	2,522	-	166,110	56,921	49,508	59,681
2568									
ไตรมาสที่ 1	390,677	390,677	386,321	4,356	-	172,970	54,959	54,865	63,146

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2565 - 2568 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ

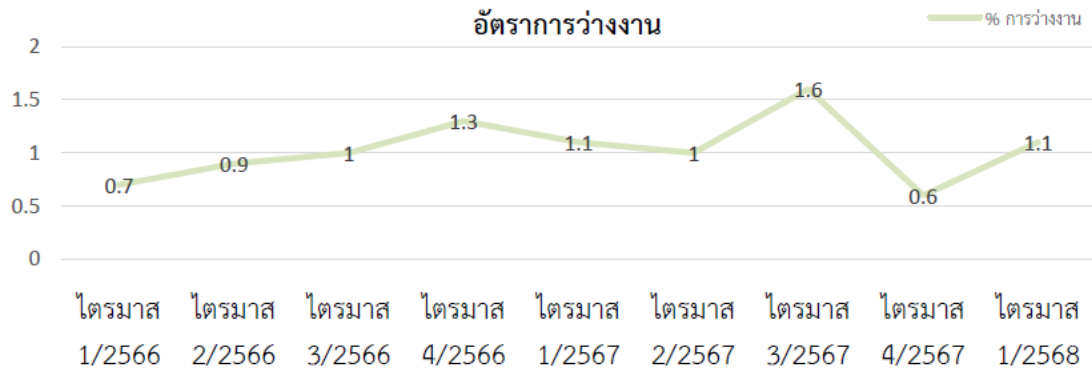
ตารางที่ ๕ ผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ เป็นรายไตรมาส พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘

ปี	ผู้ว่างงาน			อัตราการว่างงาน		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
2565	5,733	3,091	2,642	1.2	1.3	1.1
ไตรมาสที่ 1	7,370	4,582	2,788	1.9	2.2	1.5
ไตรมาสที่ 2	3,843	2,209	1,634	0.7	0.9	0.6
ไตรมาสที่ 3	8,322	3,937	4,385	1.5	1.5	1.6
ไตรมาสที่ 4	3,397	1,636	1,761	0.6	0.6	0.6
2566	3,779	2,905	874	1.0	1.4	0.5
ไตรมาสที่ 1	2,559	2,064	494	0.7	1.0	0.3
ไตรมาสที่ 2	3,679	2,672	1,007	0.9	1.3	0.5
ไตรมาสที่ 3	3,878	2,896	982	1.0	1.4	0.5
ไตรมาสที่ 4	5,000	3,986	1,014	1.3	1.9	0.5
2567	4,315	1,340	2,975	1.1	0.6	1.6
ไตรมาสที่ 1	4,131	1,167	2,964	1.1	0.6	1.6
ไตรมาสที่ 2	4,183	1,513	2,670	1.0	0.7	1.4
ไตรมาสที่ 3	6,422	1,822	4,600	1.6	0.8	2.5
ไตรมาสที่ 4	2,522	856	1,666	0.6	0.4	0.9
2568						
ไตรมาสที่ 1	4,356	3,774	582	1.1	1.8	0.3

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = (ผู้มีงานทำ/กำลังแรงงานรวม) x 100

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2565 - 2568 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิเปรียบเทียบอัตราการว่างงานในจังหวัดปราจีนบุรี

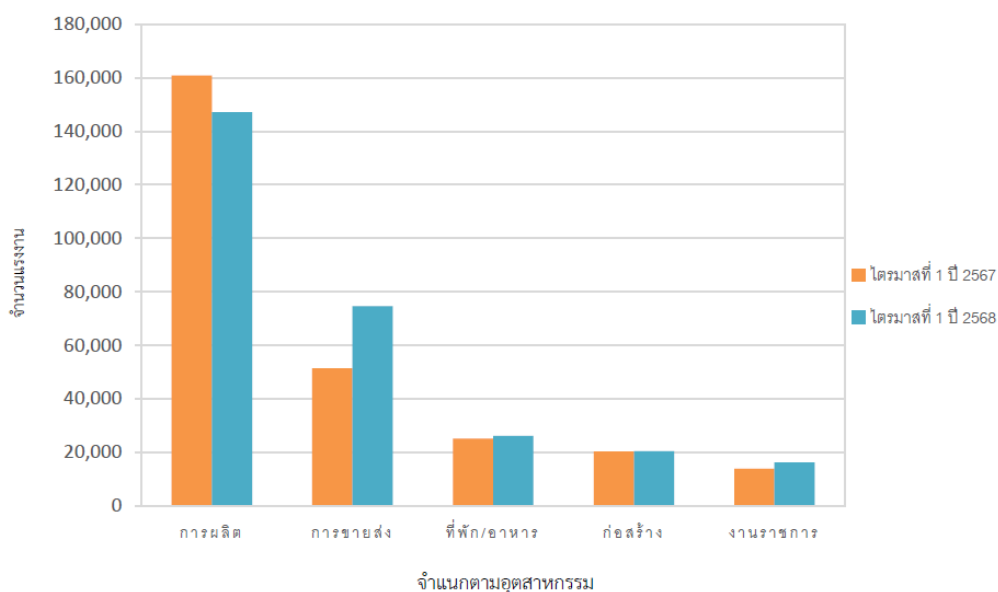

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติข้อมูล (ณ เดือน มีนาคม 2568)

ข้อมูลกำลังแรงงานและการมีงานทำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และไตรมาสที่ ๑ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรมพบว่า ไตรมาสที่ ๑ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้มีงานทำ จำนวน ๓๘๗,๙๒๐ คน ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๖๐,๑๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๑ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน ๓๒๗,๗๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๔๙ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ ๑ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า มีผู้มีงานทำ ๓๘๖,๓๒๑ คน ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๕๔,๘๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๐ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน ๓๓๑,๔๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๐ ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ไตรมาสที่ ๑ กลุ่มผู้ทำงาน นอกภาคเกษตรกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตมีมากที่สุด จำนวน ๓๘๖,๓๒๑ คน โดยทำงานในภาคการผลิต จำนวน ๑๔๗,๐๒๐ คน อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ จำนวน ๗๔,๕๓๐ คน อุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๒๐,๓๔๒ คน อุตสาหกรรมที่พักและบริการด้านอาหาร ๒๖,๑๓๓ คน และ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและประกันสังคม ๑๖,๒๓๕ คนตามลำดับ

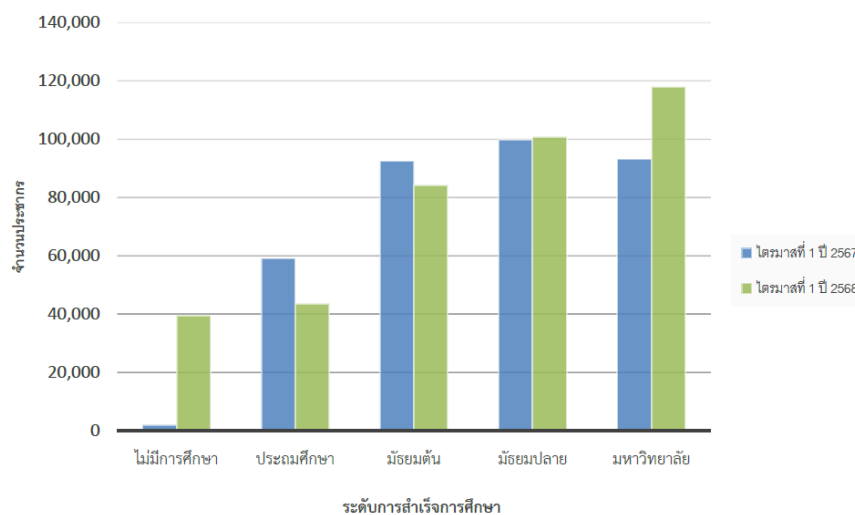
แผนภูมิเปรียบเทียบผู้มีงานทำจังหวัดปราจีนบุรี ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม ๕ อันดับแรก

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติข้อมูล (ณ เดือน มีนาคม 2568)

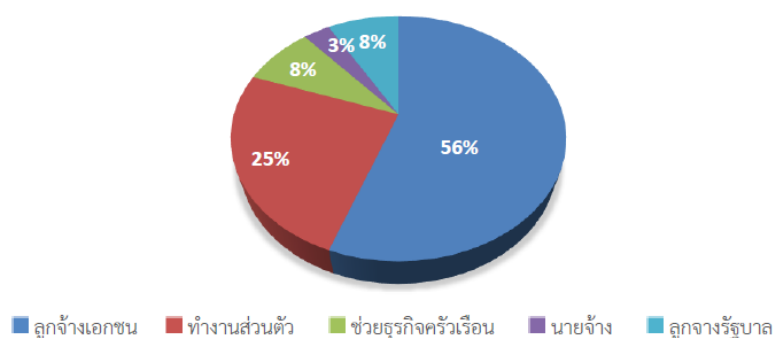
หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑๑๗,๙๗๓ คน สูงกว่าปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๔,๗๔๘ คน รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๐๐,๘๗๕ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๘๔,๒๓๕ คน ระดับประถมศึกษา จำนวน ๔๓,๖๗๘ คน และระดับต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน ๓๙,๔๘๓ คน ตามลำดับ

แผนภูมิเปรียบเทียบผู้มีงานทำจังหวัดปราจีนบุรี ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ กับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

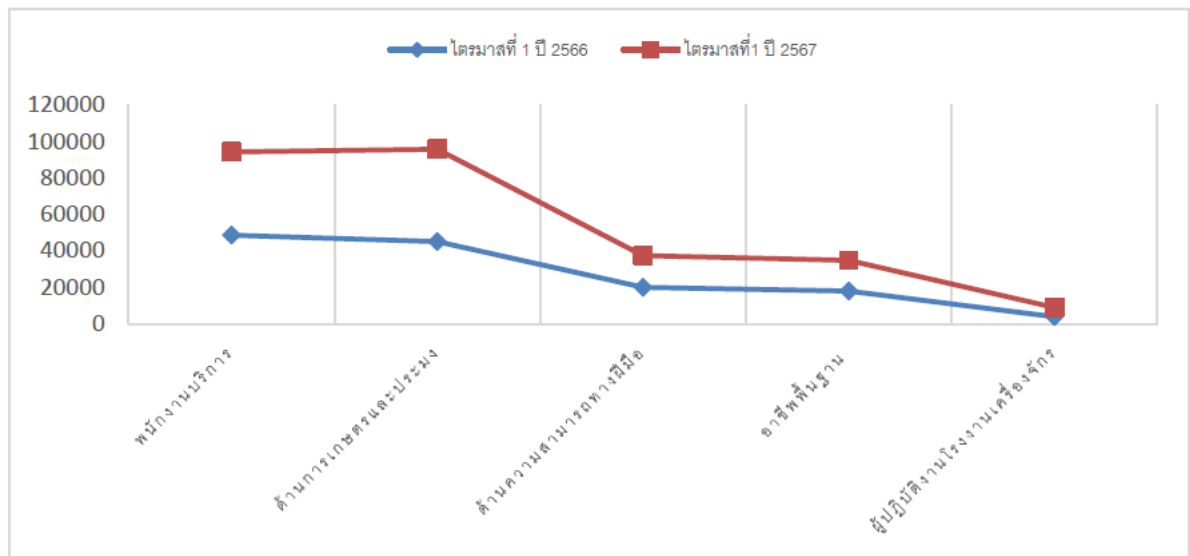
ในไตรมาส ๑ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสถานภาพลูกจ้าง เอกชน จำนวน ๒๑๔,๗๙๑ คน (ร้อยละ ๕๕.๖) รองลงมาคือ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำนวน ๙๖,๐๖๑ คน (ร้อยละ ๒๔.๘๗) สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน ๓๑,๕๕๕ คน (ร้อยละ ๘.๑๗) สถานภาพนายจ้าง จำนวน ๑๑,๙๑๒ คน (ร้อยละ ๓.๐๘) และสถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำนวน ๓๒,๐๐๒ คน (ร้อยละ ๘.๒๘)

แผนภูมิเปรียบเทียบด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำในจังหวัดปราจีนบุรี ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

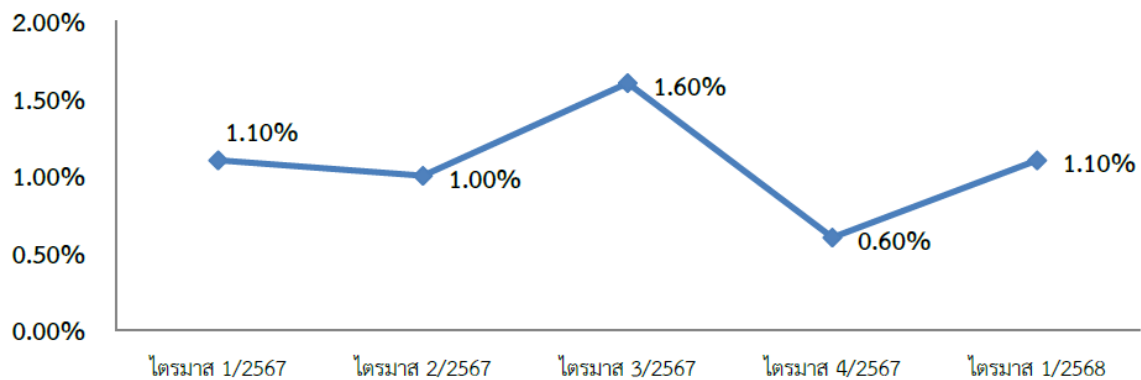
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติข้อมูล
(ณ เดือน มีนาคม 2568)

แผนภูมิจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกอาชีพเปรียบเทียบ ปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพแล้วพบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีความต่างกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พนักงานบริการเป็นอาชีพที่มีคนทำสูงสุด จำนวน ๔๘,๖๓๘ คน รองลงมา คือ ด้านการเกษตร และประมงจำนวน ๔๕,๑๑๒ คน และด้านฝีมือความสามารถ จำนวน ๒๐,๐๖๑ คน แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ด้านการเกษตร และประมงเป็นอาชีพที่มีคนทำงานสูงสุด จำนวน ๕๐,๗๐๑ คน รองลงมา คือ พนักงานบริการ ๔๕,๖๖๑ คน และด้านความสามารถด้านฝีมือ จำนวน ๑๗,๔๔๓ คน

แผนภูมิเปรียบเทียบอัตราการว่างงานในจังหวัดปราจีนบุรี

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดปราจีนบุรี (ข้อมูล ณ ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2568)

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดปราจีนบุรีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ตามราคาประจำปี ๒๔๓,๖๕๖ ล้านบาท มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (GPP Per capita) ๓๖๑,๖๔๔ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๘ ของ GDP ประเทศไทย อัตราการเติบโตหดตัวร้อยละ -๕.๙ จัดเป็นอันดับที่ ๔ ของภาคตะวันออก คิดเป็นลำดับที่ ๘ ของประเทศ โดยมีประเภทกิจกรรมที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑) ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘ ๒) ภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔ ๓) ภาคการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๔.๘

เมื่อพิจารณาโครงสร้างการผลิตของจังหวัดปราจีนบุรี พบว่ามีสัญญาณหดตัวจากปีก่อน สะท้อนจากการหดตัวของ ดัชนีผลผลิต ภาคบริการ หดตัวร้อยละ -๑๔.๓ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากเดือนก่อนที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๒ แต่จังหวัดปราจีนบุรียังมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีอย่างต่อเนื่อง เช่น INDY MUSIC FEST มหกรรมเฉลิมฉลอง ๑๑๗ ปี ลายพระหัตถ์ คอนเสิร์ตลมหนาวเฟส เป็นต้น ขณะที่ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๔๘.๓ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวต่อเนื่องตัวจากเดือนก่อนที่ขยายตัวร้อยละ ๑๖.๕ โดยพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้า พุ่งจดทะเบียนของโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะขยายตัว เนื่องจากการส่งออกภาคอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับนักลงทุนต่างชาติให้ความสนใจเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น และดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม ขยายตัวร้อยละ ๔.๐ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวจากเดือนก่อนที่หดตัวร้อยละ -๕.๕ โดยพิจารณาจากปริมาณผลผลิตข้าว และสุกรที่เพิ่มขึ้น

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

(Product Champion) ของจังหวัด

- เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี “ปราจีนบุรีเมืองน่าอยู่ สู่อุตสาหกรรมสร้างคุณค่า และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Prachinburi as a livable city leading to valuable economy attaining sustainable development goals)”

- ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่และการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่	ทิศทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๑ สังคมที่มีคุณภาพ เป็นเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ประเด็นที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ปราชญ์บุรีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ประเด็นที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร และสมุนไพรสู่มาตรฐานความปลอดภัยและเชื่อมโยงการตลาด	ประเด็นที่ ๓ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประเด็นที่ ๔ บูรณาการและยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสุขภาพ เชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม และเชิงนิเวศ ในจังหวัดปราชญ์บุรี	ประเด็นที่ ๔ สนับสนุน วิสาหกิจชุมชน พัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต
ประเด็นที่ ๕ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	

ในด้านความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดปราชญ์บุรีนั้น ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ซึ่งดูได้จากตัวเลขด้านเศรษฐกิจ ทั้งด้านจำนวนเงินลงทุน จำนวนผู้มีงานทำ หรือจำนวนสถานประกอบการกิจการโรงงานที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยสรุปพบว่า จังหวัดปราชญ์บุรี มีความพร้อมในด้านการคมนาคมขนส่ง ปัจจัยสนับสนุนในการผลิตด้านระบบสาธารณูปโภค รวมถึงมีพื้นที่ที่สามารถรองรับการลงทุนจากผู้ประกอบการที่สนใจที่จะเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดปราชญ์บุรี มีการขับเคลื่อนในทิศทางบวก ซึ่งจะส่งผลกระทบที่ดีต่อประชาชนในจังหวัด ทั้งในแง่ของการมีงานทำ รวมถึงการค้าปลีกค้าส่งที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงเศรษฐกิจในระดับชุมชนเช่นกัน

ซึ่งการเพิ่มขึ้นในทุกด้านของภาคอุตสาหกรรม ทำให้ต้องมองถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย ทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราชญ์บุรีก็ได้มีการเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากงบพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในด้านการพัฒนาสถานประกอบการกิจการโรงงานที่จะช่วยให้การจัดการมลพิษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อลดต้นทุนลดมลภาวะ รวมทั้งลดของเสียต่าง ๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ จะต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาคน สร้างฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งในอนาคตสินค้าที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคที่ปัจจุบันหันมาใส่ใจสิ่งแวดล้อมกันมากขึ้น และเลือกบริโภคสินค้าที่มีมาตรฐานทั้งนี้ตัวผู้ประกอบการในพื้นที่เองก็ให้ความสำคัญต่อชุมชนรอบด้าน และมีกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือกิจกรรมในด้าน CSR ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ปัญหาการร้องเรียนโรงงานในชุมชนลดน้อยลง

ตารางแสดงระยะทางจากจังหวัดปราจีนบุรี

สถานที่	ระยะทางจากจังหวัดปราจีนบุรี (กิโลเมตร)
กรุงเทพมหานคร	๑๔๐
สนามบินสุวรรณภูมิ	๑๑๐
ท่าเรือแหลมฉบัง	๑๓๐
ท่าเรือกรุงเทพ	๑๕๐
ท่าเรือมาบตาพุด	๑๖๐
อ่าวพัทยา	๑๕๐
นครราชสีมา	๑๖๐
คลังสินค้าลาดกระบัง	๑๐๕

ที่มา : ตารางระยะทางกรมทางหลวง

สภาวะการลงทุนอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี

สภาวะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี ณ ธันวาคม ๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่ามีอัตราการขยายตัวของจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๒๙ จำนวนเงินลงทุน เพิ่มขึ้น คิดเป็น ร้อยละ ๐.๔๔ และอัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้น คิดเป็น ร้อยละ ๐.๒๘

จังหวัดปราจีนบุรี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ เท่ากับ ๓๐๕,๗๘๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากเดิม ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ซึ่งมีมูลค่าจำนวน ๒๖๔,๗๖๗ ล้านบาท

พื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรีตั้งอยู่ในสองอำเภอหลัก คือ อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอศรีมหาโพธิ ซึ่งเป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมจากภาคเอกชน โดยเฉพาะตามแนวทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ และ ๓๓ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมประเภทที่ใช้แรงงานมาก เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร และสิ่งทอเนื่องจากการเคลื่อนย้าย ฐานการผลิตจากกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรีจำนวนมาก

จังหวัดปราจีนบุรี มีโรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๒ และ ๓ (สะสม) ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๙๘๑ โรงงาน จำนวนเงินลงทุน ๑๙๔,๔๒๓.๕๐ ล้านบาท คนงาน ๑๐๖,๕๕๕ คน

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินทุนรวม *(ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)	เครื่องจักรรวม (แรงม้า)	จำนวน โรงงาน
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑,๐๒๓.๑๒	๖๙๙	๙๔,๕๐๘	๓๙
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๓,๙๕๔.๘๗	๔,๑๔๔	๒๕๔,๘๗๖	๕๖
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๙๘๔.๔๔	๖๑๔	๑๕๖,๔๙๒	๑๐
๔	สิ่งทอ	๒๐,๗๒๒.๔๔	๕,๔๓๕	๒๑๐,๘๗๗	๓๓
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นรองเท้า)	๙๙๒.๕๑	๓,๓๘๓	๗,๗๖๙	๑๑
๖	ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	๗๙๔.๑๙	๒,๔๘๒	๓๗,๙๘๘	๑๓
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒,๖๗๒.๒๕	๙๔๑	๑๔๖,๖๐๗	๓๓
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือ โลหะอื่นๆ	๑,๓๐๘.๒๗	๒,๓๒๒	๒๘,๔๒๗	๑๙
๙	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๒๖,๖๐๗.๕๕	๒,๙๗๗	๖๙๐,๐๒๙	๓๔
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๓๙๑.๑๙	๓๘๒	๘,๓๖๙	๙
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๓,๓๖๗.๗๓	๑,๑๐๓	๗๒,๕๙๓	๔๑

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินทุนรวม *(ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)	เครื่องจักรรวม (แรงม้า)	จำนวน โรงงาน
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๔๒๔.๑๐	๑๒๖	๒๑,๐๗๗	๑๒
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๓,๖๒๒.๔๗	๓,๙๖๒	๒๗๔,๑๕๒	๑๑
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๗,๗๔๗.๗๖	๔,๓๘๕	๑๒๖,๑๑๓	๗๙
๑๕	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๒,๔๓๑.๙๙	๙๐๙	๕๒,๒๒๗	๕๒
๑๖	ผลิตภัณฑ์เหล็ก	๗,๐๘๐.๙๓	๓,๒๙๗	๑,๒๑๐,๖๓๙	๒๕
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๓,๓๓๒.๐๓	๕,๓๓๑	๗๔,๖๒๑	๕๘
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๑๐,๐๙๗.๐๕	๒๒,๒๓๘	๒๕๙,๑๕๒	๓๖
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๑๘,๘๘๘.๕๑	๒๑,๗๙๖	๒๘๐,๙๙๙	๔๗
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้ง การซ่อม ยานพาหนะและอุปกรณ์	๓๐,๙๑๓.๐๙	๑๒,๐๙๘	๒๕๐,๘๑๑	๘๑
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๔๗,๐๑๗.๐๓	๗,๙๓๑	๒,๙๕๕,๗๘๓	๒๘๒
รวม		๑๙๔,๕๒๓.๕๐	๑๐๖,๕๕๕	๗,๒๑๗,๑๐๘	๙๘๑

หมายเหตุ : เงินทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๗๐ ข้อมูลจาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี ณ เดือน
มกราคม ๒๕๖๙

ศักยภาพความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี

ในด้านความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดปราจีนบุรีนั้น ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ซึ่งดูได้จากตัวเลขด้านเศรษฐกิจ ทั้งด้านจำนวนเงินลงทุน จำนวนผู้มีงานทำ หรือจำนวนสถานประกอบการกิจการโรงงานที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยสรุปพบว่า จังหวัดปราจีนบุรี มีความพร้อมในด้านการคมนาคมขนส่ง ปัจจัยสนับสนุนในด้านการผลิต ด้านระบบสาธารณูปโภค รวมถึงมีพื้นที่ที่สามารถรองรับการลงทุนจากผู้ประกอบการที่สนใจที่จะเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งมองถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม ในจังหวัดปราจีนบุรี

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรม ๑ แห่ง ที่เปิดดำเนินการ คือ เขตประกอบการอุตสาหกรรมกบินทร์บุรี ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ ๔,๒๗๓ ไร่ จำนวน ๗๙ โรงงาน

๒. สวนอุตสาหกรรม ๓ แห่ง ที่เปิดดำเนินการ คือ

๑) สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ ๓,๙๐๐ ไร่ จำนวน ๓๗ โรงงาน

๒) ๓๐๔ อินดัสเตรียลปาร์ค ตั้งอยู่ในอำเภอสรีมหาโพธิ์ พื้นที่ ๒๐,๐๐๐ ไร่ จำนวน ๑๗๐ โรงงาน

๓) โรงงาน อินดัสเตรียลแมเนจเม้นท์ ตั้งอยู่ในอำเภอสรีมหาโพธิ์ พื้นที่ ๔,๖๕๓ ไร่ จำนวน ๕๐ โรงงาน

๓. นิคมอุตสาหกรรม ๒ แห่ง ที่เปิดดำเนินการ คือ

๑) นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์บุรี ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ ๑,๐๖๖ ไร่ จำนวน ๖ โรงงาน

๒) นิคมอุตสาหกรรมบ่อทอง ๓๓ ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ ๑,๗๔๖ ไร่ จำนวน ๓๐ โรงงาน (มีบริษัทเตรียมเข้าลงทุน ๑๐ แห่ง เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเคียว (S-Curve)

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดปราจีนบุรี มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ๑,๐๘๒ โรงงาน มีเงินลงทุน ๒๘๕,๖๒๐.๑๔ ล้านบาท คนงาน ๑๑๙,๑๔๔ คน โดยมีสาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินทุนรวมมากที่สุด ๕ อันดับ

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงสุดของจังหวัดปราจีนบุรี ๕ อันดับแรก

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินลงทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนโรงงาน
๑	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๖๗,๗๘๘.๔๗	๖๗
๒	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๔๔,๒๔๙.๓๑	๘๕
๓	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๓๗,๐๑๗.๒๑	๓๙
๔	สิ่งทอ	๒๐,๖๐๑.๕๖	๓๒
๕	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๐,๒๔๔.๘๔	๘๔
รวม		๑๑๙,๔๔๑.๕๒	๑๗๙,๙๐๑.๓๙

หมายเหตุ : เงินลงทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๗๐ ข้อมูลจาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๙

- * เขตประกอบการอุตสาหกรรม คือ พื้นที่อุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง โดยโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งในพื้นที่จะได้สิทธิประโยชน์คือไม่ต้องมีใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน จำพวกที่ ๒ (ร.ง. ๒) หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง. ๔) ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- * สวนอุตสาหกรรม คือ การพัฒนาพื้นที่ของภาคเอกชนและดำเนินการจัดทำระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเอง เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง เป็นต้น โดยไม่ได้ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐแต่อย่างใด โรงงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมต้องขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- * นิคมอุตสาหกรรม คือ การพัฒนาพื้นที่โดยอาศัย พ.ร.บ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ดำเนินการลงทุนเองหรือร่วมทุนกับภาคเอกชน โรงงานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจะได้รับสิทธิพิเศษไม่ต้องขอใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน จำพวกที่ ๒ (ร.ง. ๒) หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง. ๔) ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- * ชุมชนอุตสาหกรรม คือ การพัฒนาพื้นที่ของภาคเอกชนและขอรับการสนับสนุนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ประกาศเป็นเขตชุมชนอุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์และนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๙ โรงงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการรับพิจารณาออกใบอนุญาตให้โดยเร็วเท่านั้น

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยผลจากการวิเคราะห์นี้ นำไปจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงาน ต่อไป

ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม การประเมินสมรรถนะ/การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน (Internal Factors Analysis)

จุดแข็ง (Strength)

- ทำเลที่ตั้งเหมาะสมในด้านการคมนาคมติดต่อกับภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างสู่ชายแดนประเทศกัมพูชา เชื่อมโยงกับท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง และสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ
- มีนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม และสวนอุตสาหกรรมหลายแห่งที่เอื้อต่อการลงทุน
- มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่พร้อมต่อการสร้างบุคลากร พร้อมทั้งองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
- เป็นแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ เหมาะแก่การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยเฉพาะสมุนไพรที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ตลาดสากลได้
- กลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก เช่น ชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป
- ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวรองรับต่อการเพิ่มขึ้นของตลาดแรงงาน และมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม
- จังหวัดมีศักยภาพในการเป็นพื้นที่นาร่องในการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยศูนย์อุตสาหกรรมภาค ๙ ร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมยังไม่เพียงพอที่จะเอื้อให้ผู้รับบริการใช้ติดตามสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วหรือเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร
- แรงงานในพื้นที่ขาดทักษะทางภาษาต่างประเทศ
- ยังขาดการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม และพัฒนาต่อยอดทางด้านนวัตกรรม
- ขาดนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ SMEs และผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ภาคประชาสังคมขาดความเชื่อมั่นในการกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัด

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก (External Factors Analysis)

โอกาส (Opportunities)

- ยุทธศาสตร์ของจังหวัด ส่งเสริมการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศรองรับประชาคมอาเซียน
- ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษาด้านเทคโนโลยี ในเครือข่ายสถานศึกษาที่มีศักยภาพ
- การรวมกลุ่มประเทศอาเซียน ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ
- การส่งเสริม EEC ในภูมิภาคตะวันออกของรัฐบาล ทำให้เกิดโอกาสในการลงทุนและระบบคมนาคม
- ยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรปลอดภัย และนโยบายอุตสาหกรรม ๔.๐ ทำให้เกิดโอกาสทางการตลาดสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และเกิดนวัตกรรมทางด้านสินค้าเกษตร
- การประกาศนโยบายประเทศไทย ๔.๐ เป็นการสร้างโอกาสในการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศ และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ

อุปสรรค (Threats)

- การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง มีกฎกติกาใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา
- ภาวะเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศทำให้มีผลต่อภาวะการดำเนินงาน
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับบางฉบับไม่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมบางประเภท
- กลุ่มประเทศ CLMV มีการส่งเสริมกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมากและผู้ลงทุนต่างประเทศให้ความสนใจ ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายการลงทุน
- ขาดระบบขนส่งสาธารณะ และบริการสาธารณะด้านคมนาคมขนส่ง
- ข้อกำหนดทางกฎหมายด้านพลังงานทดแทนยังเป็นอุปสรรค ต่อภาคเอกชนที่ต้องการดำเนินงานเพื่อลดต้นทุน
- ข้อกำหนดและเงื่อนไขทางด้านเงินทุนสำหรับ SMEs ยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติ

(๑) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internals Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
๑. มีความพร้อมในการให้บริการ การปฏิบัติงานในด้านการให้อนุญาตต่าง ตาม พ.ร.บ.อานวยความสะดวก พ.ศ.๒๕๕๘ ๒. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถพร้อมสำหรับการให้บริการแก่ผู้รับบริการ ๓. มีการให้บริการครอบคลุมในสถานที่เดียว	๑. เจ้าหน้าที่มีการโอนย้ายบ่อยทำให้การปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง ๒. สถานที่ตั้งอยู่นอกเมือง
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
๑. "สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด" เป็นหน่วยงานตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ๒. มีการให้บริการผ่านระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนผู้ใช้บริการ ๔. มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลสถานประกอบการ ๕. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ/แผนพัฒนาอย่างเป็นระบบ	๑. ผู้ประกอบการยังขาดความเชื่อมั่นการขับเคลื่อนการดำเนินงานกลยุทธ์ของ สำนักงานอุตสาหกรรม ๒. ยังขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กลยุทธ์ขององค์กรภาครัฐ/เอกชน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
๑. ให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ครอบคลุมงานบริการทุกประเภทของกระทรวง อุตสาหกรรม ๒. การดำเนินการตามภารกิจของสำนักงานฯ มี ขั้นตอนและผู้รับผิดชอบชัดเจน สามารถ ดำเนินการตามภารกิจได้บรรลุวัตถุประสงค์	๑. ขาดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยน งบประมาณในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วน หรือใน กรณีมีนโยบายใหม่ๆ ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ งบประมาณ
๔. Staff (บุคลากร)	
๑. บุคลากรในสำนักงานมีประสบการณ์ในการ ทำงาน ทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. มีการศึกษาหารือในด้านการปฏิบัติงาน หรือการ ประชุมย่อยเป็นประจำ ๓. หัวหน้าส่วนราชการมีการมอบหมายงานที่ชัดเจน และมีการปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ ๔. กฎหมายให้อำนาจ เจ้าหน้าที่ ภาครัฐเพื่อ ดำเนินการตามภารกิจ (มีกฎหมายรองรับ)	๑. ข้าราชการมีการโยกย้ายบ่อยส่งผลกระทบต่อความ ต่อเนื่องของงานและการจัดการความรู้ และ ติดต่อประสานงาน ๒. ลูกจ้างเหมาของสำนักงานฯ ไม่มีสวัสดิการและ ความมั่นคง ๓. ขาดเจ้าหน้าที่ด้านสารสนเทศโดยเฉพาะ ทำให้ ขาดความคล่องตัวในกรณีประสบปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ
๕. Skill (ทักษะ)	
๑. มีความเชี่ยวชาญในด้านการกำกับดูแลโรงงาน เหมืองแร่ และด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สามารถ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการได้ ๒. บุคลากรได้รับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ	๑. ขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ๒. ขาดทักษะด้านสารสนเทศ ซึ่งมีความจำเป็นตาม นโยบาย Thailand ๔.๐ ๓. การนำกฎหมายมาใช้ บางครั้งมีการใช้ดุลพินิจ
๖. System (ระบบการทำงาน)	
๑. ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของสำนักงานฯ มี ขั้นตอน ที่กำหนดไว้ชัดเจน รวมถึงการ เรียงลำดับความสำคัญก่อน-หลัง ๒. มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานเพื่อความ รวดเร็วในการตอบสนองให้ทันต่อเหตุการณ์ เช่น Line Facebook และ Application ต่าง ๆ ที่ ส่วนกลางกำหนดให้เป็นต้น	๑. การประสานงานระหว่างส่วนกลางและส่วน ภูมิภาค (กระทรวงอุตสาหกรรม) ยังมีจุดที่ต้อง ปรับปรุงอยู่มาก เนื่องจากฐานข้อมูลบางส่วนยัง ไม่มีการเชื่อมโยงกันและยังมีปัญหาความ ซ้ำซ้อนของงาน ๒. การประสานงานของส่วนกลางยังไม่มี การบูรณาการอย่างเต็มรูปแบบ ๓. การใช้งานระบบสารสนเทศยังไม่เกิด ประสิทธิภาพเต็มที่
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
๑. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมี ค่านิยมร่วมกัน (อุตสาหกรรมสีเขียว)	๑. ยังไม่มีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง)	
๑. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ๒. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจ SMEs ในประเทศ ส่งผลให้มียุทธศาสตร์สนับสนุนทำให้ SMEs สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ๓. รัฐบาลมีนโยบายการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๔. นักลงทุนเริ่มมีความเชื่อมั่นจากความมั่นคงของการเมืองภายในประเทศ	๑. กฎหมายเรื่องการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งผลต่อการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรม ๒. กฎหมายผังเมือง และการประกาศเขตพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ส่งผลกระทบต่อการขยายงานภาคอุตสาหกรรม ๓. ธุรกิจ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๑. มีเศรษฐกิจคู่ขนาน (อุตสาหกรรม-เกษตร) อย่างสมดุล ๒. มีอุตสาหกรรมที่รองรับต่อยอดภาคเกษตรได้ ๓. มีศักยภาพในการเติบโตเพื่อการส่งออก ๔. โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อม ๕. Logistic มีองค์ประกอบที่เหมาะสม ๖. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ มีความต้องการสินค้าและบริการใหม่ ๆ	๑. ภาคเกษตรยังไม่เชื่อมโยงองค์ความรู้ของภาคอุตสาหกรรม ๒. ข้อจำกัดในด้านกฎหมายที่สร้างหรือสนับสนุนในด้านการตลาดและการผลิต (SMEs, MICRO SMEs) ๓. ต้นทุนในการเก็บผลผลิตสูง
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๑. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ของประชาชนมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้มีการเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น และต้นทุนขายลดลง ๒. ต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยพื้นที่จังหวัดสามารถติดต่อประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวก โดยเฉพาะในเรื่องแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	๑. สื่อทางโซเชียลมีเดียในด้านลบส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ ๒. ค่านิยมของคนไทยเน้นการศึกษาในสายสามัญ มากกว่าสายอาชีพ ส่งผลต่อโครงสร้างแรงงาน ๓. การที่ผู้บริโภคเข้าถึงสินค้าอุตสาหกรรมได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้มีสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมออกมาสู่ตลาดมากขึ้น ๔. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุส่งผลด้านการขาดแคลนแรงงาน
๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๑. มีการสนับสนุนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและชุมชนอุตสาหกรรมตอบรับ ๒. ภาครัฐสนับสนุนอุตสาหกรรมสีเขียว ๓. ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ที่รักษาสภาพแวดล้อม คาร์บอนต่ำ	๑. ปัญหาในการบริหารจัดการผลกระทบจากการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชน ๒. ผู้ประกอบการรับภาระต้นทุนสูงขึ้น ๓. โครงสร้างพื้นฐานด้าน Logistic ยังไม่ครอบคลุมต่อภาคอุตสาหกรรม

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
๑. เทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยลดต้นทุนในการผลิตและการบริหารจัดการ ๒. ประชาชนให้ความสนใจเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าเพื่อให้สินค้าเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ๓. การนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ๔. สกุลเงินดิจิทัล นำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนสินค้ามากขึ้น	๑. ขาดนวัตกรรม เทคโนโลยีในประเทศ ทำให้ต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์
๖. Stakeholders (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	
๑. มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการ ซึ่งอาจมีต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ	๑. การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่และยังไม่ทันต่อสถานการณ์ ๒. ขาดประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างองค์กร

(๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ของจังหวัดปราจีนบุรีและการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถนำมากำหนดทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดปราจีนบุรี และนำไปสู่การกำหนดการกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix) ได้ดังนี้

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑. ควรพัฒนาในด้านการคมนาคม การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม คือ นิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม และสวนอุตสาหกรรมหลายแห่ง ที่เอื้อต่อการลงทุน โดยการผลักดันเข้าสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นวัตกรรมเทคโนโลยีการผลิต ทดเทียมมาตรฐานสากล เพื่อดึงดูดนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาฝีมือแรงงาน และนวัตกรรมทางด้านสินค้าเกษตร ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรีมีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออก ติดต่อกับหลายจังหวัดในภาคกลาง และใกล้กับชายแดนประเทศกัมพูชา อีกทั้งการคมนาคมขนส่งยังอยู่ใกล้กับสนามบินที่สำคัญ ๆ และท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง	๑. การสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ SMEs ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี สะอาดมาใช้ในการภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาฝีมือแรงงานที่ขาดทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรม การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านสังคม ยาเสพติดและปัญหาด้านอาชญากรรม การจัดการผังเมืองและการตรวจกำกับดูแลสถานประกอบการ และการแก้ปัญหาบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างเป็นระบบ ได้แก่ ชยะชุมชน ชยะอุตสาหกรรม น้ำเสีย มลพิษทางด้านอากาศ โดยใช้ข้อได้เปรียบและโอกาสจากนโยบายรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) นโยบายเมืองสมุนไพร (Herbal City) และนโยบายประเทศไทย ๔.๐ และเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจการเกษตร และผู้ประกอบการเล็กไปถึงขนาดกลางยังขาดการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และเทคโนโลยีในการผลิตที่ทันสมัย และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนต้องอาศัยการสนับสนุนเชิงนโยบายจากภาครัฐบาล และการเตรียมพร้อมของพื้นที่ โดยบูรณาการและประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาล ภาคเอกชน และภาคการศึกษาในพื้นที่ การใช้ศักยภาพด้านสถาบันการศึกษาที่พร้อมต่อการสร้างบุคลากรและองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี มาส่งเสริมการสร้างพัฒนาศักยภาพของภาคแรงงาน ให้มีความรู้ทักษะที่สอดคล้องกับทิศทางของภาค ตลอดจนการวางผังเมืองและโครงสร้างด้านสาธารณูปโภค ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงานเพื่อให้ผู้ประกอบการลดต้นทุนการใช้พลังงานในการผลิต รวมถึงการพัฒนาการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	๑. การปรับตัวของภาคธุรกิจการเกษตร และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ หรือปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหว ปรับเปลี่ยนเงื่อนไขด้านเงินทุนแก่ผู้ประกอบการโรงงาน และมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ตลอดจนการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการผลักดันและแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม การจัดการแก้ไขน้ำเสียที่เป็นระบบ รวมถึงการศึกษาต้นทุนในการบริหารจัดการระบบกำจัดของเสีย ระบบการบำบัดต่าง ๆ ภายในโรงงาน ๒. การจัดการองค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งควรจัดทำเป็นฐานข้อมูลที่สะดวกในการสืบค้นและนำไปเป็นแนวทางในการใช้ปรับใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ๓. จัดทำคู่มือ (SOP) คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานให้บุคลากรใช้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานให้เป็นหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติงานภายในองค์กร ๔. ถ่ายทอดองค์ความรู้ (Coaching) ประสพการณ์การทำงานในรูปแบบพี่สอนน้อง

ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

๑. ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์
๒. การออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วและเป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด
๓. การแก้ไขปรับปรุงผังเมืองและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ชัดเจนโดยสามารถตั้งสถานประกอบการโรงงานที่เหมาะสมในโซนต่าง ๆ ได้
๔. การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการหมุนเวียนธุรกิจ
๕. มีการให้บริการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
๖. จัดให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ SMEs
๗. สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ครอบคลุมถึง SMEs
๘. การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและกฎหมายใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ SMEs
๙. การส่งเสริม Green Industry
๑๐. การพัฒนาระบบคมนาคมให้มีความสะดวกสบายในภาคอุตสาหกรรม
๑๑. มุ่งเน้นการเติบโตของสถานประกอบการ/ขยายฐานการผลิตของสถานประกอบการที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชน ให้มีความสำคัญกับสุขภาพของพนักงานให้อยู่ร่วมกันกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๑๒. วางแนวทางการแก้ไขปัญหาสำหรับสถานประกอบการที่ดำเนินกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการที่ไม่ได้มาตรฐาน
๑๓. วางแนวทางระบบที่เหมาะสม กรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีเกิดสารเคมีระเบิด/รั่วไหล เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับเหตุ เป็นต้น
๑๔. พัฒนาฐานข้อมูลที่จำเป็นด้านอุตสาหกรรมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการบูรณาการการดำเนินงาน

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. นำนวัตกรรมมาใช้ในการกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทาง อุตสาหกรรมไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเป็นกลไก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
๓. ส่งเสริมสถานประกอบการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยให้เป็นไปตามที่ กฎหมายกำหนดและสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์/โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพและผลิภาพการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม

● เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมของจังหวัดมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

● ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย

๑. ระดับมูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเทียบกับปีฐาน (พ.ศ.๒๕๖๐) ร้อยละ ๓
๒. การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมบนฐานความรู้จากการวิจัยและพัฒนา จำนวน ๑ โรงงาน
๓. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรม สนับสนุน จำนวน ๑ ฐาน

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยี	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรีสู่ Smart Manufacturing	๕.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ.....	-

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ
ภาคอุตสาหกรรม

● เป้าประสงค์

- ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีได้รับการผลักดัน และเสริมสร้าง ศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน
- อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

● ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการบริการด้านส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน ๒๐๐ ราย
๒. เพิ่มมูลค่าหรือลดต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนและพัฒนา ธุรกิจอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม แปรรูปการเกษตร และอาหาร	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการยกระดับห่วงโซ่คุณค่าสมุนไพรจังหวัดปราจีนบุรีสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง	๑๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	-
กลยุทธ์ที่ ๒ บริหารและพัฒนา บุคลากรภาครัฐให้ สามารถบริการผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ.....	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (ภายใต้โครงการส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม)	-

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

● เป้าประสงค์

- เพื่อส่งเสริม กำกับ ดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตาม กฎหมาย และเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

● ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๑๐๐ โรงงาน
๒. จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์การมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ โรงงาน
๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังมลพิษสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๑ เครือข่าย

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการส่งเสริมคาร์บอนเครดิตในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี	๓.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุอันตรายและสิ่งแวดล้อม	๐.๑๔
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจังหวัดปราจีนบุรี	๐.๑๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล • โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	๐.๑๔ ๐.๒๗

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ สนับสนุน วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
สู่ฐานการผลิต

● เป้าประสงค์

- สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

● ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย

๑. สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับคำแนะนำในการประกอบธุรกิจ จำนวน ๒๐๐ โรงงาน
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.) จำนวน ๖๐ ราย

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เข้าสู่ฐานการผลิต และพัฒนาเข้าสู่ ระบบมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ.....	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • ส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมคาร์บอนเครดิตในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันประเทศในยุโรป และญี่ปุ่น เริ่มมีการใช้ฉลากคาร์บอนเป็นมาตรการกีดกันทางการค้า ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยจะต้องเริ่มมีการปรับตัวเพื่อรองรับมาตรการทางสิ่งแวดล้อมเช่นนี้ ฉลากคาร์บอน (Carbon Label) มี ๒ ลักษณะ คือ ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product, CFP) ซึ่งเป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจก (ในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) ที่เกิดขึ้นตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ และฉลากคาร์บอนองค์กร (Carbon Footprint Organization, CFO) ซึ่งองค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (TGO) ประเทศไทยมีการพิจารณาการออกเกณฑ์เพื่อให้การรับรองฉลาก ทั้งสองลักษณะนี้อยู่ในปัจจุบัน ความแตกต่างคือ ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ผลิตภัณฑ์ เป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกจริงที่ถูกปลดปล่อยตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ในขณะที่ฉลากคาร์บอนองค์กร เป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกจริงที่ถูกปลดปล่อยของกิจกรรมต่างๆในองค์กรในแต่ละปี จากแนวคิดของมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมสมัยใหม่ อุตสาหกรรมดังกล่าวต้องมีการจัดทำข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ผลิตสามารถแสดงให้ผู้บริโภคเห็นได้ในรูปแบบของ ฉลากสิ่งแวดล้อมที่มีพื้นฐานการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment : LCA) ซึ่งจำเป็นจะต้องพิจารณาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียม/จัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่งการใช้งาน จนถึงการกำจัดซาก ดังนั้นการประเมินผลกระทบในลักษณะนี้จำเป็นต้องใช้ข้อมูลผลกระทบของผลิตภัณฑ์พื้นฐานต่างๆ ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการเตรียมผลิตภัณฑ์ที่จะถึงมือผู้บริโภคต่อไปอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ จะทำให้ผู้ผลิตได้เห็นถึงปริมาณทรัพยากรพลังงานที่ใช้ ปริมาณของเสียที่สูญเสียจากกระบวนการผลิต ทำให้สามารถหาต้นทุนในการผลิตได้ และหาวิธีลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานในการผลิตได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยลดต้นทุนการผลิตได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการในการจัดทำฉลากคาร์บอนสำหรับผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการส่งออกในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีในการปรับตัวกับมาตรการทางสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้การจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ ต้องไม่น้อยกว่า ๑๐ สถานประกอบการ ๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับวิเคราะห์ค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์เป้าหมายของสถานประกอบการนำร่อง อย่างน้อย ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ดำเนินการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอการรับรองฉลากคาร์บอน อย่างน้อย ๕ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ จำนวนผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองฉลากคาร์บอน อย่างน้อย ๕ ผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับฉลากคาร์บอนเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับตัวและเตรียมรับกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้เป็นมาตรการด้านการค้าในตลาดโลก จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้ด้านฉลากคาร์บอนแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มเป้าหมายทั้งในด้านการผลิต และข้อได้เปรียบทางการค้าในสภาพการตลาด FTA และ EU โดยในการดำเนินโครงการ มีตัวชี้วัดดังนี้ ๒. มีผลิตภัณฑ์ในสำหรับอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ได้รับการยื่นการรับรองฉลากคาร์บอน จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมปราจีนบุรีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน และจำนวนของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาเทคโนโลยี ด้วยตนเอง และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	พัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมปราจีนบุรีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ เนากำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติ
การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูป อุตสาหกรรม เศรษฐกิจที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ปราจีนบุรีเมืองน่าอยู่ สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า และการพัฒนาที่ยั่งยืน	เมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศชุมชนที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมที่ขับเคลื่อน ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและการ บริหารจัดการอย่างมี ส่วนร่วมจากทุกภาค ส่วนอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อน นโยบายสู่การ ปฏิบัติเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ในระดับพื้นที่	สังคมที่มีคุณภาพ เป็นเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	เพิ่มประสิทธิภาพและ ผลผลิตการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริมกำกับกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการดีที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริมกำกับกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการดีที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	พัฒนาเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมปราจีนบุรี ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นกำลังหลักในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ ภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน	พัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตรและสมุนไพร สู่มาตรฐานความปลอดภัยและ เชื่อมโยงตลาด	ส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและ การมีส่วนร่วม ของประชาชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	-	-	บูรณาการและยกระดับ การจัดการการท่องเที่ยว คุณภาพเชิงสุขภาพ เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และเชิงนิเวศ ในจังหวัดปราจีนบุรี	สนับสนุน วิสาหกิจ ชุมชน พัฒนาภูมิปัญญา ท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕	-	-	ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและ ยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน	-

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา
จังหวัดปราจีนบุรี

โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและพัฒนาอาชีพในพื้นที่โครงการอ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา
ตำบลแก่งดินสอ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี (ต่อยอด ขยายผลด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง)

กิจกรรม : จัดอบรมให้ความรู้การแปรรูปสินค้าจากสัตว์น้ำ

เรื่อง : เรื่อง “ส่งเสริมอาชีพการแปรรูปสินค้าจากสัตว์น้ำในพื้นที่อ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา”

ดำเนินงาน : วันเสาร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

สถานที่ : ณ ศาลาประชาคม หมู่ที่ ๑๒ บ้านแก่งใหญ่ ตำบลแก่งดินสอ อำเภอนาดี จังหวัด
ปราจีนบุรี

กลุ่มเป้าหมาย : เกษตรกรในพื้นที่อ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา จำนวน ๓๐ ราย

ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม : จำนวน ๕๖ ราย

ภาพกิจกรรมการจัดอบรม

พิธีเปิดการอบรม โดย นายวิเชียร ทองด้วง อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

วิทยาการบรรยาย โดย นายมีชัย ลัดดี อาจารย์คณะอุตสาหกรรมเกษตรดิจิทัล
ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตรและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตปราจีนบุรี

เกษตรกรในพื้นที่อ่างเก็บน้ำเก็บนฤบดินทรจินดา ผู้เข้าร่วมการอบรมฯ

ภาพประกอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์

๑. ผลิตภัณฑ์น้ำพริกปลาต้ม

ผลิตภัณฑ์ก่อนพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบหลังพัฒนา

๒. ผลิตภัณฑ์ข้าวเกรียบสมุนไพร

ผลิตภัณฑ์ก่อนพัฒนา

แบบร่างผลิตภัณฑ์ต้นแบบหลังพัฒนา

๓. ผลิตภัณฑ์ปลาต้ม

ผลิตภัณฑ์ก่อนพัฒนา

แบบร่างผลิตภัณฑ์ต้นแบบหลังพัฒนา

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานของหน่วยงานในปีที่ผ่านมา

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี มีการดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และนโยบายสำคัญของรัฐบาล เพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยมีผลการดำเนินงานในไตรมาส ๔ ดังนี้

๑. ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี ได้กำหนดตัวชี้วัดค่าเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ตามสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด โดยมีผลการดำเนินงานดังตารางที่ ค-๑

ตารางที่ ค-๑ ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ตัวชี้วัด แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วยนับ	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน	ร้อยละ
แผนงาน : แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน				
โครงการ : ส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)				
๑.การรับคำขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	คำขอ	๔๕	๔๖	๑๐๐
๒.ตรวจติดตามผู้ได้รับการรับรอง	ราย	๒๐	๒๐	๑๐๐
๓.ซื้อตัวอย่างตรวจติดตามผลผู้ได้รับการรับรอง	ตัวอย่าง	๑๐	๑๐	๑๐๐
๔.จัดประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดปราจีนบุรี	ครั้ง	๒	๒	๑๐๐
แผนงาน : แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม				
รายการ : ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ				
งบดำเนินงาน : โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและพัฒนาอาชีพในพื้นที่โครงการอ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา ตำบลแก่งดินสอ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี				
กิจกรรมจัดอบรมให้ความรู้การแปรรูปสินค้าจากสัตว์น้ำ	ราย	๓๐	๕๖	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๑ แปรรูปผลิตภัณฑ์และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ปลาในพื้นที่อ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา	ผลิตภัณฑ์	๓	๓	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์	๓	๓	๑๐๐
แผนงาน : ยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ				
โครงการ : พัฒนาและใช้นวัตกรรมลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนแก่ชุมชนและสร้างผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม				
ลงพื้นที่ตรวจโรงงาน	โรงงาน	๔๐๐	๔๐๐	๑๐๐
แผนที่ ๓ : แผนงานยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่ม				
โครงการที่ ๑ : โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน				
กิจกรรมที่ : ๑ ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่				
กิจกรรมที่ ๑ ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	ราย	๒๕	๓๐	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม	ผลิตภัณฑ์	๓	๓	๑๐๐

ตัวชี้วัด แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วยนับ	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน	ร้อยละ
โครงการที่ ๒ : โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ				
กิจกรรมที่ ๑ ฝึกอบรมกิจกรรม พัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร	กิจการ	๑๓	๑๓	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบกิจกรรม พัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร	ผลิตภัณฑ์	๔	๔	๑๐๐
แผนที่ ๖ : แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน				
โครงการที่ ๑ : โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค				
กิจกรรมที่ : ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค				
๑. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ อบรมเชิงปฏิบัติการ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติตามแนวคิดMIND(อบรม Online หรือ Onsite) เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจ อุตสาหกรรมของประกอบการในระดับจังหวัด	ราย	๑๕๐	๑๕๐	๑๐๐
๒. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพการ ดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND	ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อ กฏหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม) และให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง (มผช. มอก. เอส การพัฒนาผลิตภัณฑ์)	ราย	๓๐๐	๓๐๐	๑๐๐
๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริม อาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการ ออกแบบตราสัญลักษณ์	ราย	๕๐	๕๐	๑๐๐
โครงการที่ ๒ : โครงการสนับสนุนเพื่อบรรลุยุทธศาสตร์ แผนงาน และภารกิจกระทรวงอุตสาหกรรม				
กิจกรรมที่ ๑ : สนับสนุนยุทธศาสตร์แผนงาน และภารกิจกระทรวงอุตสาหกรรม				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์				
๑.๑ ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานและ ค่าธรรมเนียมแร่	ราย	๘๒๙	๘๒๙	๑๐๐
๑.๒ ติดตามและจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ	ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
แผนที่ ๖ : แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน				
โครงการที่ ๒ : โครงการสนับสนุนเพื่อบรรลุยุทธศาสตร์ แผนงาน และภารกิจกระทรวงอุตสาหกรรม				
กิจกรรมที่ : ๑ สนับสนุนยุทธศาสตร์แผนงานและภารกิจกระทรวงอุตสาหกรรม				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่				
จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับ จังหวัด	ครั้ง	๑	๑	๑๐๐
จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	ครั้ง	๑	๑	๑๐๐
แผนที่ ๗ : แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก				
โครงการที่ ๑ : โครงการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก				

ตัวชี้วัด แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วยนับ	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน	ร้อยละ
กิจกรรมที่ ๑ : เสริมสร้างการประกอบธุรกิจชุมชน				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายการป้อนธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน				
กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการ การชุมนุม โครงการป้อนธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน (MIND STAR) ระดับจังหวัด	ราย	๒๐	๒๓	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๑ การอบรมปฏิบัติการเชิงลึก โครงการป้อน ธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน (MIND STAR) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๒	กิจการ	๑๐	๑๐	๑๐๐
กิจกรรมที่ ๒ การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก (Consult) โครงการป้อนธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน (MIND STAR) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กิจการ	๕	๕	๑๐๐
แผนที่ ๘ : แผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ				
โครงการที่ ๑ : โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมให้เติบโตอย่างยั่งยืน				
กิจกรรมที่ ๑ : ยกระดับอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม				
- กิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการ สร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตาม หลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ในวันที่ ๒๖ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ เลอกรีนคาเฟ่ อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัด ปราจีนบุรี	ครั้ง	๒	๒	๑๐๐
- กิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการ/เครือข่าย ต้นแบบ ที่ประสบความสำเร็จ ในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘ ณ บริษัท ปราจีนบุรีกลาส อินดัสทรี จำกัด และบริษัท ที. ซี.ฟาร์มาซูติคอล อุตสาหกรรม จำกัดอำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี	ราย	๕๐	๕๐	๑๐๐
- กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน (CSR)	ราย	๕๐	๑๐๐	๑๐๐
แผนที่ ๙ : แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ				
โครงการที่ ๑ : โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์				
กิจกรรมที่ ๑ : ยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์				
๑.อบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้ กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม	ราย	๔๐	๕๒	๑๐๐
๒.ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก แก่สถานประกอบการและ วิสาหกิจชุมชน	กิจการ	๒	๒	๑๐๐
ผลผลิต : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้รับการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบการ				
โครงการ : ส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการป้อมปรางการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม				

ตัวชี้วัด แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วยนับ	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน	ร้อยละ
รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่	ครั้ง	๑	๑	๑๐๐
แผนงานที่ ๑๑ : แผนงานบูรณาการรัฐบาลดิจิทัล				
โครงการที่ ๑ : โครงการการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล				
กิจกรรมที่ ๑ : พัฒนาทักษะดิจิทัล				
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล สำหรับบุคลากรไอที และผู้ปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐ ตามแผนพัฒนาระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐				
ค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนเข้าฝึกอบรมโครงการพัฒนาทักษะดิจิทัลฯ ในวันที่ ๒๓-๒๕ เมษายน ๒๕๖๘ ณ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหิดล กทม.	ครั้ง	๑	๑	๑๐๐

๒. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณจำแนกตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรีมีผลการเบิกจ่ายจำแนกตามแผนงานงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เมื่อเทียบกับเป้าหมายการเบิกจ่ายในรอบเดียวกัน เป็นไปตามเป้าหมายในทุกแผนงาน ดังตารางที่ ๒-๓

หน่วย : บาท

แผนงาน	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร พ.ศ. ๒๕๖๘	ผลการเบิกจ่าย รอบ ๑๒ เดือน	ร้อยละ เบิกจ่าย	คงเหลือ
รวมทั้งสิ้น	๕,๔๙๗,๐๐๐.๐๐	๕,๔๙๗,๐๐๐.๐๐	๑๐๐	๐
งบรายจ่ายประจำ	๑,๘๘๕,๗๔๖.๖๐	๑,๘๘๕,๗๔๖.๖๐	๑๐๐	๐
งบลงทุน (ครุภัณฑ์)	๕๕๒,๓๑๓.๔๐	๕๕๒,๓๑๓.๔๐	๑๐๐	๐
งบรายจ่ายอื่น	๓,๐๕๘,๙๔๐.๐๐	๓,๐๕๘,๙๔๐.๐๐	๑๐๐	๐

**โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs)
กิจกรรมที่ ๑ อบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ
ผลผลิตทางการเกษตร**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี และ บริษัท ชัคเชส เอเจนซี่ จำกัด ได้ดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตร “ยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่” ภายใต้กิจกรรมที่ ๑ อบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดการดำเนินการจัดการฝึกอบรมฯ ดังนี้

๑. การดำเนินงานทั่วไป

๑. การฝึกอบรมฯ เป้าหมายไม่น้อยกว่า จำนวน ๒๕ ราย ประกอบด้วย
 - กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์การเกษตร จำนวน ๓๐ ราย
 - คณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ จำนวน ๙ ราย
๒. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการฝึกอบรมฯ จำนวน ๒ วัน ระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘
๓. สถานที่ที่ใช้ในการจัดการฝึกอบรมฯ คือ ห้องประชุมองค์การบริหารตำบลดงพระราม ตำบลดงพระราม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
๔. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ ทั้งสิ้น ๓๖,๙๐๐ บาท (สามหมื่นหกพันเก้าร้อยบาทถ้วน)
ผลการเบิกจ่าย ๑๐๐%
๕. วิทยากรบรรยายให้ความรู้ คือ นางสาวธัญวรัตน์ เกิดศิริ ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญ บริษัท ชัคเชส เอเจนซี่ จำกัด

กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop)

กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop)

กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม

นางสาวธัญวรัตน์ เกิดศิริ ผู้เชี่ยวชาญ บริษัท ชัคเชส เอเจนซี่ จำกัด ได้ดำเนินการนำร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) ที่ได้รับการพิจารณา จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ เข้าสู่กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม/งานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ดังนี้

๑) กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ไร่ฟ้า วปอ.๖๗

ผลิตภัณฑ์หลัก : กล้วยเล็บมือนางสกดเข้มข้น ๑

ผลิตภัณฑ์ใหม่ : บานานิก トラอิโตยะ

๒) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านสมุนไพรและของดีบางแขยง

ผลิตภัณฑ์หลัก : สารสกัดจากสมุนไพรท้องถิ่น

ผลิตภัณฑ์ใหม่ : เจลอาบนํ้ากาแฟส้มโอ ทรานิล

๓) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์บ้านท่าโพธิ์ หมู่ที่ ๕

ผลิตภัณฑ์หลัก : มะนาวดองดั้งเดิม

ผลิตภัณฑ์ใหม่ : มะนาวกระจาก トラ คริวไอโกะ

โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ

๑. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้

- ๑.. การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีชีวภาพให้กับพืชสมุนไพรหรือส่วนเหลือใช้จากการแปรรูปพืชสมุนไพร
๒. การสร้างแบรนด์และการเพิ่มมูลค่าด้วยบรรจุภัณฑ์
๓. การจัดทำแผนธุรกิจ (Business Plan)

- รายชื่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้

๑. วิสาหกิจชุมชนผลิตแปรรูปสมุนไพรและการท่องเที่ยวตำบลโนนห้อม ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผงไข่ดำ
๒. วิสาหกิจชุมชนบ้านสมุนไพรและของดีบางเขย ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายแชมพูสมุนไพร ครีมนวด
๓. วิสาหกิจชุมชน Organic & Natural Dong Bang ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายชาสมุนไพร ชาดอกอัญชัน ชาใบเตย
๔. วิสาหกิจชุมชนวังท่าช้างนวัตกรรมวิถีไทยใหม่ ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายข้าวเกรียบ
๕. กลุ่มแม่บ้านชุมชนอัสตรกองพันทหารม้าที่ ๒ ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลไม้แช่อิ่มมอบแห้ง
๖. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มพืชสมุนไพรเกษตรผสมผสาน ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายพืชสมุนไพร ได้แก่ ฟักทลายใจ ดอกอัญชัน มะระขี้นกแห้ง
๗. วิสาหกิจชุมชนปลูกพืชสมุนไพรบ้านหนองงูเห่า ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสเปรย์กระดุกไก่อดำ
๘. กลุ่มสนใจผลไม้แปรรูป ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลไม้แช่อิ่มและผลไม้มอบแห้ง
๙. เกษตรชีวภาพเพื่อนสมุนไพร ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสเปรย์น้ำมันมะกรูด
๑๐. บ้านดงโฮมสเตย์ (อาหารเพื่อสุขภาพสมุนไพร) ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายขนมมะโตนสมุนไพร
๑๑. วิสาหกิจชุมชนบ้านสวนน้องปลื้ม ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายตะลิงปลิงอบแห้ง
๑๒. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรรมชาววัง ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสมุนไพรมะระขี้นก
๑๓. วิสาหกิจชุมชนสวนป่าสมุนไพรอุ้นหนาผาคั่ง ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสบู่สมุนไพร

- กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้

ภาพบรรยากาศกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาพบรรยากาศกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒. กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

- ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์เดิม ก่อนการพัฒนา	ผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่ได้รับการพัฒนา	เทคโนโลยีชีวภาพ ที่ใช้ในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่	ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ใหม่ เมื่อได้รับการพัฒนา ด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ
๑	วิสาหกิจชุมชนบ้านสมุนไพร และของดีบางเขยง	แชมพูสมุนไพร ครีมนวด	สครับหนังศีรษะ สมุนไพร	การสกัดจากสมุนไพร	ทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติเด่น ในการช่วยดูดซับและชำระล้าง พร้อมบำรุงหนังศีรษะ
๒	วิสาหกิจชุมชนวังท่าช้างนวัต วิถีทฤษฎีใหม่	ข้าวเกรียบ	ข้าวเกรียบปลาสมุนไพร	การสกัดจากสมุนไพร	ทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติเด่น ในการช่วยขับลม แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ บรรเทาอาการปวดท้อง และช่วยย่อยอาหาร
๓	วิสาหกิจชุมชน Organic & Natural Dong Bang	ชาสมุนไพร ชาดอกอัญชัน ชาใบเตย	ชาดื่มยาสมุนไพร	การสกัดจากสมุนไพร	ทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติเด่น ในการช่วยขับลม แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ บรรเทาอาการปวดท้อง และช่วยย่อยอาหาร
๔	วิสาหกิจชุมชนผลิตแปรรูป สมุนไพรและการท่องเที่ยว ตำบลโนนหอม	ผงไข่ผ่า	สแน็คบาร์ผำธัญพืช	ใช้เทคโนโลยีในการยืด อายุผลิตภัณฑ์	ทำให้รักษาอายุของผลิตภัณฑ์ และคงไว้ซึ่งคุณค่าทางอาหารที่ ผำมีแคลเซียมและโปรตีนสูง

- รูปภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

วิสาหกิจชุมชนบ้านสมุนไพรและของดีบางเขยง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ สครับหนังศีรษะสมุนไพร

สื่อประชาสัมพันธ์ สครับหนังศีรษะสมุนไพร

วิสาหกิจชุมชนวังท่าช้างนวัตวิถีทฤษฎีใหม่

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ข้าวเกรียบปลาสมุนไพร

สื่อประชาสัมพันธ์ ข้าวเกรียบปลาสมุนไพร

วิสาหกิจชุมชน Organic & Natural Dong Bang

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ชาต้มยำสมุนไพร

“ชาออร์แกนิก ต้มยำสมุนไพร Organic Tom Yum Herbal Tea”

ประกอบด้วยสมุนไพรต่างๆ

- เลมอน มีวิตามินซีสูง ต้านอนุมูลอิสระ
- ใบมะกรูด ช่วยขับลมในลำไส้ แก้จุกเสียด
- ข่า ช่วยขับเหงื่อ บำรุงร่างกาย
- ฟาง มีฤทธิ์เย็น ช่วยบรรเทาอาการร้อนใน แก้กระหายน้ำ
- ตะไคร้ แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ และแน่นจุกเสียด

วิสาหกิจชุมชน Organic & Natural Dong Bang
 Ins. 099-329-6664
 Line : @mytea-organic

สื่อประชาสัมพันธ์ ชาต้มยำสมุนไพร

วิสาหกิจชุมชนผลิตแปรรูปสมุนไพรและการท่องเที่ยว ตำบลโนนหอม

Snack Bar Wolffia & Grains

สแน็คบาร์ ผำธัญพืช

Wolffia globosa
ไข่น้ำ
พืชพื้นบ้านที่มีประโยชน์และ
คุณค่าทางโภชนาการ

สแน็คบาร์ ผำธัญพืช

"ผำ" รากการเลี้ยงแบบปิด
ผสมผสานวัตถุดิบที่มี
คุณประโยชน์ต่างๆมากมาย

วิสาหกิจชุมชนผลิตแปรรูปสมุนไพรและการท่องเที่ยวด้วยลโบนห้อม
88 หมู่ 5 ต.โบนห้อม อ.เมืองปราจีนบุรี จ.ปราจีนบุรี 25000
โทร. 063-383-9994

สื่อประชาสัมพันธ์ สแน็คบาร์ ผำธัญพืช

**สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
67 หมู่ที่ 3 ตำบลบางบริบูรณ์ อำเภอเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี 25000
โทรศัพท์ : 0 3762 5520 ต่อ 2
อีเมล : saraban_prachinburi@industry.go.th
<https://prachinburi.industry.go.th/th>**